

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 04481

DI INTERESEN FUN HAYNTIGE
KLASSEN

Karl Kautsky

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

בערערלאך צו זען געט.

ק. קאומסקי.

די אינטערעסען פון די היינטיגע קלאסען.

איבערזעצט דורך מ.

פרק 7
למאן

ווילנא, תרס"ז.

דוקער'ן פון וויטערווא און געברודער א. א.

Издательство „ДУКУНФЪ“

ДИ ИНТЕРЕСЕНЪ ФУНЪ ГАИТИГЕ КЛАСЕНЪ

т. е. классовые интересы.

Сочинение К. КАУЦКА, переводъ Т.

ВИЛЬНА.

Тип. «Вдова и бр. Ромкы» Уголь Духовскаго и Глухого пер, соб. д. № 1.

Дозволено Цензурой 16 сентября 1905 г. Вильна.

ערקלעהרונג צו די פרעמדע ווערטער.

- (12) דעספאמיומוס — די מאכט, וועלכע צווינגט מיט געוואלד מען זאל איהר פאלגען און וואס רעכנט זיך ראביי נוי מיט דעם אייגענעם ווילען.
- (13) עראבערישע קאלאניאל פאלוי — טיך — אזא בעגין זיך פון די איי-ראפטישע מלוכות אין די ווייטע לענדער, וואו זיי שטרעבען צו פער כאפען די ערד פון די ווילדע שבטים, אדער ווען איין מלוכה וויל אפנעמען די לאנד ביי די אנדערע. למשל, די פאליטיק פון די ענגלענדער מיט די בורען אין אפריקא.
- (14) קולטור קאמפף — די פערפאלגונג גען, וואס זען דייטשער מיניסטעיו ביסמארק האט געקאמפף אויף די קאטוילישע גייסטליכע.
- (15) פרינציפען — הויפט-כללים.
- (16) אונדירעקטע אפצאהלונג — אנא-לאג נישט פון יעדער בירגער גופא, נאר פון די פראדוקטען, וואס ער געברויכט, למשל, דער בראנשען-נאלאג, נאלאג אויף קעראסין, אויף פלייש, אויף זאלץ.
- (17) וואקסענדע פראגרעסיווע אפצאהלונג — אנאלאג, וואס ווערט גענומען פון יעדערן נאך זיין הנסח נאך. וואס מעהר הכנסה אייגער האט דאס מעהר נאלאג דארף יענער צאמלען.

- (1) אינדוסטריעלער — וואס האט אשיכות מיט פאבריקאציע און מלאכה.
- (2) אינדוסטריע — דער טהעטיגקייטס-צווייג, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאבריקאציע און מלאכה.
- (3) קריוז — די שווערע צייט פאר מסחר אין פאבריקאציע, וואס קומט פאר רעגעלמעסיג פון צייט צו צייט.
- (4) ליבעראלען — פריידענקענדע מעג-שען וואס האלטען פון געוויסע הנהות אין פרייגירונגען.
- (5) קאנסערוואטארען — מענשען, וואס האלטען פאר די אלטע סדרים, וואס ווילען נישט דערלאזען קיין שום נייעסען.
- (6) טעאריע — די לעהרע, די תורה פון וועלכער עס איז שטה, וואס שטרעבט איהר צו בעווייזען מיט לאגישע און פאקטישע ראיות, מיט שכל.
- (7) פינאנצאל-אויסזען — די ארדנונג, וואס האט געהערשט אין מיטעל אלטער, ווען עס האט עקזיסטירט די פאנשיאנע און די קעניגליכע מאכט.
- (8) פראלעטאריאט — אקלאס מענשען, וואס האבען נישט קיין אייגענטום.
- (9) העקטאר — אפלאך ערד, עפעס ווייניגער פון אדויעסיאטין (דיעסיאטין איז 2400 קלאפטער).
- (10) עקספלאטירען — אויסנוצען יענעמס כחות, יענעמ'ס פיהיגקייטען פאר די אייגענע מוכה.
- (11) פאראייטיגט — א בעשעפעניס, וואס

- ג. זאלער — געזעלשאפטליכער .
- (20) אירעאלער — אזא, וואס מען שמעלט זיך פאר פאר אמוסטער .
- (21) רעאקציאנער — וואס שטרעבט צו גיין אויף צוריק, אומצוקהרען זיך צו אמאליגע סדרים .
- (22) פראגרעסיוו — וואס שטרעבט צו נייע בעסערע פארמען פון לעבען .
- (23) פריוולעגירט — וואס בענוצט זיך מיט בעזונדערע רעכטע .
- (24) ערדרענמע — די הכנסה, וואס בע- קומט זיך הויל פאר'ן בעזיצער די ערד .
- (25) קאנמאן — אפראווייז אין שווייץ .
- (26) מעלר און ווינקעלרירד — נאציאנאל- לע העלדען, וואס דאבען געקעמפט פאר די בעשרייאונג פון שווייץ .
- (27) קאמאספראפע — א פלוצליכער אונגליקליכער צופאל .
- (28) ראקאנטיק — די אידעאליזירונג פון דאס אלטעס פון דאס אפגעלעכטעס .
- (29) בארברוי — ווילדיקייט פון די מא- ליגע הורות .
- (30) עלעמענט — די גרונדשילדען, פון וועלכע עס ווערט צונויפגעשמאלצען דאס גאנצעס .
- (31) פראדוקציאנס מיטלען — די מא- שגען געביידען, רויגע מאטעריאל א, ז, וו, מיט וועלכע עס ווערען אויסגעארבייט די פראדוקטען .
- (32) פראדוקציאן — די אויסארבייטונג פון פראדוקטען .
- (33) קארמעלען און פראסטען — פערזיינען פון קאפיטאליסטען כדי ניש צו לאזען די פראדוקטען אונטער וועלכען עס איז פריי, אדער כדי

- איינצוקויפען די . . .
- אויף די פרויען, וועלכע זיי אליין בעשטימען .
- (34) אקציאנערע געזעלשאפט — א געשעפט, וואו דער קאפיטאל איז צומיילט אויף פיעלע גלייכע טיילען וואס געהערען צו פערשידענע פערזאנען .
- (35) קאנצענטרירונג — די צונויפזאכ- לונג אין איין פונקט אדער אין עטליכע גרויסע פונקטען .
- (36) כוהרווערט — דאס וואס דער ארבייטער בעשאפט מיט זיין ארבייט פאר דעם קאפיטאליסט אחוץ זיינע שכירות און אחוץ דעם, וואס עס בעטרעפען די אויסציונג פון די מאשינען .
- (37) ארגאנישע ענטוויקלונג — די אומענדערונגען, וואס ווערען אריס- גערופען דורך די אינעווייניגסטע כחות נופא .
- (38) קאנפליקאציע — דאס אפנעהען די אייגענטום פאר די מלוכה .
- (39) פראדוקטיוויטעט — די פעולה, וואס עס ווערט אויפגעטהאן דורך די ארבייט .
- (40) פראפעסיאנאלער — נאך די פאכען, נאך די מלאכות .
- (41) אנגאריער — די וואס בעשיצען די אינטערעסן פון די ערד בעזיצער, איבערהויפט רעאקציאנערין .
- (42) פאקטארען — סבות, וואס האבען אנגעוויסע ווירקונג און בריינגען זאגאר מיט וועלכע עס איז ער- שיינונג .
- (43) ראדיקאליזמוס — אזא פאליטישע שטה, וואס האלט פאר נויטיג דורכצופיהרען מער אדער ווייניגער גרינדליכע רעפארמען .
- (44) סאלידאריטעט — אהרות .

דיא אינטערעסען פון היינטיגע קלאססען.

אין פארטיי אין איין קלאסס:

די כוּציאל-דעמאָקראַטיע טרעט אַרויס אלס אַ פּאַרשטעהערין פֿון קלאַססען-אינטערעסן; אנדערע פּאַרטייען שטעלין זיך אַרויס פֿיר דיא פּאַר-שטעהער פֿון דיא אינטערעסן פֿון אלע קלאַססען אָדער אַם וועניגסטענס פֿון אלע בערייטענדע קלאַססען. אונזער פּאַרטיי, דער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע וואַרשט מען אויף, אַז זיא שטעלט פֿאַר דיא אינטערעסן נור פֿון איין טייל פֿון דער בעפֿעלקערונג, זיא בעזיצט געוויסע בעזונדערע אינטערעסן; אין דער זעלבער צייט שטאַלצירן דיא בורזשאַזע פּאַרטייען מיט דעם, וואָס זיא שטרעבן מיט אלע כּחות צוא אַרבייטן פֿיר דעם אַלגעמיינעם אינטערעס אין אלע הינזיכטן, דיענען דעם אינטערעס פֿון דער מלוכה און פֿון דער געזעלשאַפֿט, דעם אינטערעס פֿון דער גאַנצער בעפֿעלקערונג בכלל.

אויב דאָס, וואָס זיא וואַרפֿין אונט אויף, וואָלט געווען היינטיג וואָלט זיא בורזשאַזע פּאַרטייען געהאַט אין זיך אַ גרויסע מעלה. צום גלויב, גרינדעט זיך דאָס מעהר ניט אויף דעם צונויפֿלאַנטערין פֿון פֿערשידענע בעגריפֿען; דער אמת איז פונקט פֿערקעהרט, אָבער פֿענאָדערצופֿלאַנטערין דעם מישמאַש פֿון געדאַנקען, אויף וועלכין דער מיינונג איז געבויט, איז ניט אַזוי גרינג, פֿריהער וואו מיר וועלין שמועסן וועגען קלאַססען-אינטערעסן, דאַרף מען זיך קלאָר מאַכין, וואָס איז אַזוינס אַ קלאַסס.

אין 3-טען באַנד פֿון מאַרקס'ס בוך, דער קאַפיטאַל הייבט זיך אָן אַ ערפֿאַרשונג וועגן דעם, וואָס מיינט מען אונטער דעם בעגריפֿע קלאַסס. צום בעדויערן אָבער איז דיא ערפֿאַרשונג ניט פֿערענדיגט — זיא האַקט זיך איבער פונקט אויף דעם וויכטיגסטען אַרט.

אין דער היינטיגער געזעלשאַפֿט בעמערקען מיר 3 עקאָנאָמישע גרופּען: לוינדאַרבייטער, קאַפיטאַליסטן, ערד-בעזיצער, פֿאַר וואָס בילדין זיא 3 גרויסע געזעלשאַפֿטליכע קלאַססען? פֿרעגט זיך מאַרקס און ענטפֿערט אויף דערויף: אויף דעם ערשטן קוק קומט אויס, אַז דאָס צוליב דעם, וואָס זיא האָבן איינאַרטיגע הכנסות אין איין עהגליכען מקור פֿון הכנסה.

עס גיבן דריי גרויסע געזעלשאַפֿטליכע גרופּען וואָס זייערע טיילן, פֿון וועלכע זיא זיינען צוזאַמען געשמעלט דיא פּערוואַנען, פֿון וועלכע זיי בעשטעהען לעבען יעדערער נאָך זיין אַרט אָדער פֿון שכירות, אָדער פֿון פֿערדינסט אָדער פֿון דיא הכנסה אויף דיא ערד, יעדערער בענוצט אָדער זיין אַרבייטס-קראַפֿט, אָדער זיין קאַפיטאַל, אָדער דיא ערד, וואָס געהערט צוא איהם.

אָבער ווען מיר וועלין אַזוי קוקן אויף דער זאך, דאַרפֿן דאָך דאָקטורירט און פּענאַמע, למשל אויך בילדען 2 קלאַססען, ווייל זיי געהערען דאָך צוא זיי. בעזונדערע געזעלשאַפֿטליכע גרופּען און דיא מיטגלידער פֿון יעדערער פֿע בעקומען זייער הכנסה פֿון איין קוועלע, פֿון איין אַרט. די זעלבע זאך

קען מען זאגן וועגן דיא טויזענדער גרופפען מיט פֿערשידענע אינטערעסן אין לאַגעס, אויף וועלכע עס זיינען צוטיילט דיא אַרבייטער, וויא אויך דיא קאפיטאליסטן און דיא ערד־בעזיצער צוליעב דיא צוטיילונג פֿון דער אַרבייט אין דער געוועלשאַפֿט. דיא ערד־בעזיצער למשל, זיינען צוטיילט אויף בעלי הבתים פֿון דיא וויינגערטער, בעלי הבתים פֿון אַקער פֿעלדער, בעלי הבתים פֿון דיא וועלדער, בעלי הבתים פֿון מינעס גאָלד גרובען, אייזן גרובען און קוילין גרובען, בעלי הבתים פֿון דיא ברענעס, וואו מען כאַפֿט פֿיש.

אויף דעם אַרט האַקט זיך צום בערויער איבער דיא שרייבֿט וואָס איז איבערגעבליבן פֿון מאַרקס'ען.

זאָגן אויף געוויס, וואָס מאַרקס וואָלט ווייטער ענטוויקעלט, קען מען, פֿערשטייט זיך, ניט. מיר קענען אָבער אַליין ענטפֿערן אויף דיא פֿראַגע, ווען מיר וועלען דערקלויבן זיך דיא פֿאַקטען. מיט וואָס פֿאַראַקטעוירט זיך די בעזיהונג פֿון דעם ערד־בעזיצער, לאַמיר אָנפֿאַפֿן, צו דעם לוינד־אַרבייטער און צוא דעם קאפיטאליסט פֿון איין זייט; פֿון דער אַנדערער זייט וויא בעזיעהט דעם בעה"ב פֿון אַקער פֿעלד צוא דעם בעל־הבית פֿון וואַלד אָיער פֿון דעם פֿלאַץ אויף איין געביידע? דיא הנסה פֿון דיא ערד פֿון דעם בעל הבית אויף דיא ערד קען בייא אַ געוויסע סוממע פֿון דיא הנסה פֿון דעם גאַנצען פֿאַלק זיך פֿערגרעסערן אָיער אויף דעם חשבון פֿון דיא שכירות פֿון דעם אַרבייטער, אָדער אויף דעם קאפיטאליסט [1]. אויף אזא אופן זיינען דיא אינטערעסן פֿון דעם ערד־בעזיצער דער היפּוך פֿון די אינטערעסן פֿון דעם אַרבייטער און פֿון דעם קאפיטאליסט. דיא הנסה פֿון דעם בעל־הבית פֿון דעם אַקער פֿעלד וואַכסט אָבער ניט אויף דעם חשבון פֿון דיא בעל־הבית אויף אַנדערע מינים ערד. פֿערקערט ווען עס העכערט זיך דיא הנסה איער דיא פֿרייז פֿון דער ערד פֿון איין סאָרט ווירקט דאָס, אַז עס וואַכסען אויך דיא פֿרייזען פֿון אַנדערע פֿלעצער ערד. נאָר יעדער הערעיונג פֿון דיא הנסה פֿון דער ערד אָדער פֿון דיא פֿרייז פֿאַר דיא ערד בעדייט, אַז עס ווערט געמאַהן אַ הויך דעם אַרבייטס־לוי אָדער דעם ריוח פֿון דעם קאפיטאַל. פֿון צווייטן זייט לאַמיר נעהמען דעם קלאַסס־אַרבייטער. אין איהם געפֿינען זיך: דרוקער, מעטאַללען־אַרבייטער, וועבער, ערד־אַרבייטער א. ז. ו. אָבער דיא אלע גרופפען בילדען ניט קיין קלאַסען. בייא זיי אַלעמען איז דאָ איין אַלגעמיינער גענעוואַץ צום קאפיטאַל און צו דעם ערד־אייגענטום, ווייל בייא (זיי אַלעמען איז דאָ איין אַלגעמיינער גענעוואַץ) אַ געוויסער סוממע פֿון דער גאַנצער הנסה פֿון דעם פֿאַלק, קען דיא שכירות פֿון דעם אַרבייטער וואַכסען פֿון דיא ביידע אַרטען הנסות. אין דעם אַרבייטער קלאַסס גופא וואַכסט ניט דיא שכירות פֿון איין פֿאַך אויף דעם חשבון פֿון דעם אַנדערן. עס קומט פֿאַר פֿערקערט, ווען עס העכערט זיך דער לוינ ביי איין אַרבייטער שיט פֿערשטאַרקט דאָס דיא שטרעבונג צום העפֿערן דעם לוינ פֿון אַנדערע אַרבייטער שיטען דאָס פֿערגרעסערט דעם ווילען בייא דיא אַרבייטער צו פֿאַרערן איין גרעסערן געהאַלט און פֿערקלענערט דעם כח פֿון די קאפיטאליסטען, וויא זאלין זיך ניט קענען איינשאַפֿרין דאָס ניט נאָ צולאָזען. יעמאָט ועהען מיר שוין פֿון וואָס בילדען זיך בעוונדערע קלאַסען, בייא יעדער קלאַסס איז ניט נאר איין אַלגעמיינער מקור פֿון דער הנסה נאר ער שמעהט אויך אין איין קאָנטראַסט מיט דיא איבריגע קלאַסען, וואָס יעדערער פֿון זייא וויל פֿערינעהמען דיא הנסות פֿון דעם אַנדערן, כדי מאַזן רייכער זיען אייגענעם.

בעוונדערע פֿאַבין און בעוונדערע איינטראַנס־גרופפען בילדען ניט

קיינ בעוונדרע קלאססען, נאר פֿערשטעהט זיך, צו מיר וועלען זיך נעהמער צוקוקען צו דער געזעלשאַפֿט, וועלען מיר בעמערקען, אז צווישען די דריי גרויסע קלאססען אָדער צוגלייך מיט די קלאססען עקוויסירען אויך מיטעלדיגע קייטלאך און צווייגלאך, וואס בעקומען אויך דעם פֿאראקטער פֿון בעוונדרע קלאססען.

למשל, אין דעם קאפיטאליסטישען קלאסס ווינען דא פֿאבריצנע קאפיטאלען, האנדעלס-קאפיטאלען און קאפיטאלען אין געלד לאָמיר פֿינאנדער-קוקען דעם געלד-קאפיטאל יעדער קאפיטאליסט נייטיגט זיך אין געלד כדי אָן צוהויבען און ווייטער צו־הירען זיין געשעפֿט. צווישען די קאפיטאליסטען עקוויסירען אָבער א סאָרט מענטשען, וואָס נעהמען אויף זיך ניט צו פֿיהרען דעם עסק, נאר וואָס ווילען בעסער פֿערלייהען זייערע געלד אויף פראצענט אינדוסטריעלע און האנדעלס אונטערנעהמער. דער מקור פֿון וואנען זיי נעמען זייער הכנסה שאַפֿט ביי זיי אלגעמיינע אינטערעסען. די פראצענטען, וואס איינער נעהמט, ווערען ניט גרעסער אויף דעם חשבון פֿון די ציונען, וואס דער אנדערער נעמט. פֿערקעהרט, ווען איינער נעמט גרעסערע פראצענטען בריוויגט דאס דערצו, אז דער אנדערער זאָל אויך בעקומען גרעסערע פראצענטען. אזא מין הכנסה שאַפֿט ביי זיי א גענענזאץ צו די אנדערע קאפיטאליסטען, ווייל דער פראצענט נעמט זיך פֿון דעם קײַט מען זאל מיר אבער נאכדעם ניט קענען שלעכט אויסטייטשען, מוז אויך אָבער בעמערקען, אז אויך מיינ ניט צו זאגען: ווען עס וואכסט דער פראצענט, דאן מוז פאלען דער פֿערדיענסט פֿון קאפיטאליסט. דאס וואלט געווען פונקט אזוי ניט ריכטיג, ווי צו זאגן, אז אויב דער ארבייטס לווין וואכסט דאן מוז דער פֿערדיענסט פֿון בעל-הבית ווערען קלענער. ווען די אינדוסטריעלע און דער האנדעל בליהען קענען וואכען דער קײַט דער פראצענט און דער געהאלט פֿון ארבייטער, אלע בינאנד! אין די צייט פֿון איין קרויס פֿאלען זיי אלע צוזאמען. נאָר דער פֿאָקט בלייבט פֿונדעסטוועגען או אין איין געוויסען מאָמענט ביי אלע איבריגע גלייכע בעדינגונגען פֿעררעסערט דער קאפיטאליסט זיין פֿערדיענסט אויף אזוי פֿיעל, וויגײַעל ער שפּאַרט אין אויף שכירות און פראָצענטען. אויב עס וואכסט די נאנצע צאָהל סחורות אין דער געזעלשאַפֿט, דאן קען ווערען גרעסער די צאָהל פראָדוקטען, וואָס קומט אן יעדען קלאסס בעוונדרער, אָבער די טייל פֿון יעדער קלאסס אין די אלגעמיינע הכנסה קען ניט אין דער זעלבער צייט וואכען ביי אלעמען. אויב איינער באַקומט איין גרעסערע טייל, מוז דער אנדערער בעקומען איין קלענערע. אלעפֿאלס, ווי עס זאָל ניט ווערען גרעסער. דער נאנצער נאציאָנאלער פראָדוקט ווערט ער ניט פֿאנאנדער געטיילט מיט אנעוויסען פלאן צווישען אלע קלאססען, נור ער ווערט בעקומען דורך איין ענטשיידענען עקאָנאָמישען און פאָליטישען קאמפֿאָ. יעדער קלאסס גרייפֿט ביי דער ביי אָן אלע זיינע כחות צו בעקומען וואָס א גרעסערע טייל.

צוליב דעם אופן, נאָך וועלכען עס ווערען צוטיילט די פראָדוקטען ווערען ארויס גערופֿען די פֿערשידענעדייט צווישען די קלאססען די דיפּוזיט צווישען די קלאססען אין דער קאמפֿאָ צווישען זיי. זיי מוזען עקוויסירען ביז וואנען עס וועט נאָך עקוויסירען די קאפיטאליסטישע פֿאָרדונג. די דיפּוזיט פֿערשווינדען ניט, זיי ווערען אפילו ניט וויינער, ווען זאָגט אן די שכירות, אי דער קײַט פֿון דעם קאפיטאל, אי פֿון דער ערד ווערען גרעסער. און דאָס איז דאָך מערער ניט, ווי עס איז בעוואוסט, איין מינוט פֿון שכירות, און נאָך דעם קומט אָן איין קרייניקליכע אויסניטערונג, ווען עס פֿערקלענערט זיך די

שכורות, דער פֿערדיינעסט און די הבנסה פֿון דער ערד. דער קאָמפּה פֿיר אַ גרעסערע טייל אין דעם נאַציאָנאַלען רייַטוּם ווערט נאָך שטאַרקער און די קלאַססען—היפּוכים ווערען נאָך שאַרפֿער. דער בעגריעף „קלאַסס“ מוז ענט= האַלטן אין זיך דעם בעגריף פֿון איין קאָנטראַסט מיט אַנדערע קלאַססען. נור אויב אזוי! איז דאָך, ווען איין פֿאַרטי פֿערזיכערט, אז זי פֿערטייגונג די איינ= מערעסען פֿון אַלע קלאַססען, איז דאָך דאָס מעהר ניט איין שיינער וואָרט אָהן איין אינהאַלט, איין אָנאַרעריי, כּרי צווצויהען צו זיך דעם פֿאַלק. דאָס איז דאָס זעלבע זאָך ווי צו זאָגען, אז די פֿאַרטי פֿערהיט אין איין צייט די אינטע= רעסען פֿון די קוואַרטראַנטען, זעהענדיג צו מאַען וועלוועלער די דירה און די אינטערעסען פֿון דעם בעה"ב פֿון הויף, מאַענדיג העפֿער די דירה=גלד; אז זי וויל, אז די אַרבייטער זאָלען בעקומען אַ הויכען נעהאַלט און די פֿאַכריי= קאַנטען זאָלען האָבען וואָלוועלע אַרבייטער; אז זי וויל איינשמעלען נידעריגע פֿרייזען אויף די נויטונגען פֿראָדוקטען פֿיר די קויפֿער און הויכע פֿרייזען פֿיר די פֿערקויפֿער א. ז. ו. אין דער ווירקליכקייט טרעטען אָן דער היינטיגער מלוכה אַרויס אין דער פֿאַליטיק דריי גרויסע פֿאַרטיען, נאָך די דריי גרויסע עקאָנאָמישע קלאַססען: דאָס זיינען די ליבעראַלען, קאָנסערוואַטאַרען און סאָציאַליסטען.

פֿון דער פֿון אָבער קען מען נאָך ניט דרינגען, אז אין דער אמת'ער פֿאַליטיק צוטיילען זיך אזוי ביליט די פֿאַרטייען, ווי די קלאַססען נאָך דער עקאָנאָמישער טהעאָריע. קודם כל, זיינען דאָ מיטעלע אָדער זייטיגע קלאַססען, וואָס זייערע אינטערעסען זיינען ניט אין גאַנצען גלייך מיט די אינטערעסען פֿון וועלכען עס איז פֿון די דריי גרויסע קלאַססען. דער מלוה'שער קאַפיטאַל למשל, שטייט אין מיטען צווישען דעם קאַפיטאַל, וואָס איז אַריינגעלייגט אין פֿאַבריקען אין אַוואָרדען און צווישען דעם ערד=אייגענטום און עקספּליאַטירט זיי ביידיען. אין דער פֿאַליטיק פֿערנעמט ער טאַקע איין מיטעל פּונקט צווישען דעם ליבעראַליזם און דעם פֿעאָדאַלען קאָנסערוואַטיוזם פֿון די ערד=בעזיצער ער פֿעראייניגט זיך דאָ מיט די, דאָ מיט דער אַנדערער פֿאַרטי ווי למשל, אין דייטש=לאַנד, די נאַציאָנאַל=ליבעראַלען און די פֿרייע קאָנסערוואַטאַרען.

פֿון אַנדערען זייט שטייהען די קליין בורזשוא אין מיטען צווישען דעם פֿראַקטאַריאַט און דעם קאַפיטאַליסטישען קלאַסס, די קליינע פּויעריס—צווישען דעם פֿראַקטאַריאַט און צווישען די ערד=בעזיצער. די פֿעראייניגונג פֿון פֿער= שיערענע טיילען פֿון פֿערשידענע קלאַססען אין איין פֿאַרטי פֿעריניגטעט אויך ניט די קלאַססענגעגענועצע. אין איין דעמאָקראַטישע מלוכה, ווען עס איז איינע= פֿיהרט איין אַלגעמיינע וואהל=רעכט קענען ניט די קאַפיטאַליסטען, ניט די ערד= בעזיצער ניט איינהאַלטען די מאַכט: זיי זיינען צו וועניג אויף דערויף. אין 1895 יאָרר זיינען צווישען די זעלבס שטענד יגע בירגער (ד. ה.) ניט רע= בענענדיג די געדונגענע אַרבייטער) אין אינדוסטריע און האַנדעל געווען:

וואָס האָבען קיין אייגענטום ניט (בעלי הבתים אָן אַרבייטער און וואָס געהמען אַרבייט אין שטוב) 1721418 מענשען.
 קליינע בעלי מלאכות און הענדלער (בעלי הבתים אין געשעפטען אין וועלכע עס זיינען פֿערנומען פֿון 2 ביז 5 אַרבייטער) 260850 מענשען.
 מיטעלע קאַפיטאַליסטען (ביי וועלכע עס אַרבייטען פֿון 5 ביז 20 אַר= בייטער) 200471 מענשען.
 גרויסע קאַפיטאַליסטען (וואו עס אַרבייטען מעהר ווי 20 פֿערוואָן) 48765 מענשען.

איהר זעהט, או די צאָהל פֿון גרויסע קאפיטאליסטען אין האַנדעל און אינדוסטריע דערנױכט נאָך ניש קיין 50 טויזענדר. די צאָהל פֿון די פֿאַקטישע פּראָלעטאריער איז אפילו צווישען די בלוזשט ועלבסטענדיגע גרעסער ווי די צאָהל פֿון די קליינע קאפיטאליסטען צוזאמען מיט די, וואס זיינען האַלב פּראָ- לעטאריער און האַלב קאפיטאליסטען.

אין די אלע פֿאַכען ציפֿער שפיגעלט זיך ניש אַפּ ריכטיג די ווירקליכקייט. איין האנדעלסגעשעפֿט מיט 5 בעדיענטע קען ארומגעהמען אנאָנץ גרויסען קאפיטאל. פֿון צווייטען זייט קען מען אייניגע געשעפֿטען מיט 2 פּערזאָן, דער בעל-הבית מיט איין לעהרע אינגעל, צורעכענען צו די פּראָלעטארישע: די ביידע טעותים גלייבן זיך אויס, אויסער דעם, איז דער אונטערשיעד צווישן שטען די צאָהלען אוי גרויס דאס אגענויע פינקטליכקייט קען דאָ קיין ווערדע ניש האָבען.

א ביסעל בעסער איז פֿיר די רייכע די לאַגע אין דאָרפֿווירטשאַפֿט. צווישען די ועלבסטענדיגע בעלי-הבתים אין דאָרפֿווירטשאַפֿט איז אויסגעקומען: וואס האבען קיין אייגענטום ניש (וואס האבען ווייניגער ווי צוויי העקטארען ערד)

548572	מאָרען ערד
694850	קליינע פּויערים (פֿון 2 ביז 5 העקטארען)
1221284	מיטעלע פּויערים (פֿון 5 ביז 50 העקטארען)
98224	גרויסע ערד-בעזיצער (העכער פֿון 50 העקטארען)

אין דער טאַבעל איז די צאָהל בלוזשטיגע בעזיצער, וואס האבען אָבער אין דער ווירקליכקייט גאָר קיין אייגענטום ניש ווייניגער אין פֿערגלייך מיט די, וואס האָבען אייגענטום, אָבער גרויסע גוטסבעזיצער איז נאָך אַלץ דאָ וועניג.

נור דאָן, ווען מיר וועלען צוגעבען די צאָהל פֿון געדונגענע אַרבייטער, וועלען מיר ערשט זיך איבערצייגען, ווי קליין עס איז די צאָהל פֿון די, וואס בעקומען זייער הכנסה פֿון זייערע נישטער אָדער פֿון זייערע קאפיטאליסטישע אונטערנעהמונגען.

אין ערד-ווירטשאַפֿט זיינען פֿערנומען:

צוזאמען	}	5,723,967	געדונגענע אַרבייטער
6,272,539		548,572	געדונגענע וואס אַרבייטען ועלבסטענדיג
		1,916,134	פּויערים (וואס בעאַרבייטען זייער אייגענע ערד)
		98,224	גרויסע ערד בעזיצער

אין האנדעל און אין אינדוסטריע איז נאָך ערגער:

צוזאמען	}	7,714,410	געדונגענע אַרבייטער זיינען דארט פֿערנומען
9,435,828		1,721,418	ועלבסטענדיגע פֿעראַרימטע בעלי הבתים
		1,101,321	מיטעלקלאַסס
		48,765	גרויסע קאפיטאליסטען

צוזאמען פֿיר אלע 3 גרויסע צווייגען פֿון הכנסה וועט דאָס מאַכען:

צוזאמען	}	13,438,377	געדונגענע אַרבייטער
15,708,367		2,269,990	ועלבסטענדיגע פֿעראַרימטע בעלי הבתים
		3,017,455	מיטעלקלאַסס
		146,989	גרויסע ערד בעזיצער און קאפיטאליסטען

יעצט, ווען מיר וועלען צורעכענען די איבעריגע בעשעפטיגונגען און אויך די פאמיליעס פון דער קלאס, וועט זיך בעקומען פיר די גאנצע בעפעלקערונג אזוינע ציערן:

געוונענע ארבייטער 28757058 (55 מיט 55 הונדערטלאך אויף יעדערע הונדערט מיידלעך)
ועלבטשטענדיגע פערקארימטע בעלי בתים 6492384 (12 מיט 54 הונדערטלאך)
מיטעל-קלאס 15874600 (30 מיט 66 הונדערטלאך)
גרויסע קאפיטאליסטען אין פאמיעשציקעס 646242 (1 מיט א פערטעל)

די מערהייט פון פראבלעמאריאט דורכט זיך אויס אפשר נישט אזוי בערייטער נור דאס איז דערפאר, וואס אין זיין פאמיליע געפינט זיך זעהר ווייניג מיטגלידער וואס זאלען אליין נישט ארבייטען, אין דער געוועלשאפט אבער רעכענט מען זיך איבערהויפט מיט די מיטגלידער, וואס געהען זיין נאָהענטען איינמיל אין דער געשאַטליכער פראָדוקציע. דאָך איז אין דער לעצטער טאָבעל אויך די צאָהל פֿון דעם פראָבלעמאריאט די גרעסטע, זי געהט אַרום 2 דריטעל פֿון דער בעפעלקערונג און די גרויסע קאפיטאליסטען בילדען מער נישט עפעס מעהר ווי איין הונדערטעל, אין פראָצענט מיט אַ פֿערטעל.

איצטער איז קלאָר, ווי שמאָל עס וואָלט אויסגעקומען יענע קלאַסען, וואס בעקומען זייער הונטה פֿון זייער קאפיטאל אָדער פֿון ערד, ווען זיי וואָלטען זיך געשטיצט אין דעם פּאָליטישען קאָמפּף נור אויף זייערע אייגענע מיטגלידער. זיי מוזען זעהן צו קריגענען אין דער מאַסע איין הילפסזול, וואס זאָל אָנעבען פֿיר זיי זייערע שטימען, אין וועלכע זיי נויטיגען זיך. די גרויסע בעלי-אייגענטען רעכענען בעזונדערס די ביידע מיטעלס קלאַסען די קליינבורזשאַנע און די פּרעריאָ אַויף דערויף ווי געבאָרען, ווייל זייערע אינטערעסען זיינען צושטילט אויף העלפֿען די פּאַרטייען פֿון די רייכע קלאַסען זעהען נאָך צוקריגענען פֿיר זיך שטימען צווישען דעם פראָבלעמאריאט. זיי געברויען דערצו פּוסטע הבטחות, היילע אָפּגאָרעריי, סטראַשונקעס מיט אייביגע און צייטווייליגע יסורים, און ווען דאָס איז נישט גענוג, נויטיגען זיי דערצו פּוט, זיי בעניצען זיך מיט אלע עקאָנאָמישע, פּאָליטישע און גייסטליכע געוואַלד-מיטלען וואס געפינען זיך אין זייער רשות אַ דאָנק זייער פּריווילעגירטע לאַגע, אַדאָנק דעם וואס זיי האָבען איצטער בעזונדערע רעכטע. אָמ אַזוי פֿיהרען דאָס דייע פּאַרטייען זייער אַנימאָציאָן פֿיר די וואַהלען אָדער בעסער געזאָגט זייער שטרעבונג צו בעקומען אַזוי פֿיעל און אַזוי פֿיעל שטימען צום דיענסט פֿון דעם קאפיטאל און פֿון די גרויסע פּאָמיעשציקעס.

ועלבטשפּערשטענדליך, אַז פֿיהרענדיג אַזאָ קאָמפּף פֿיר די בחירות קענען נישט די פּאַרטייען פֿון די רייכע און זיי האָבען נישט די הענה זיך מורה צו זיין, אַז עס זיינען דאָ בעזונדערע קלאַסען-אינטערעסען און קלאַסען געגנזעצע. זיי לוינט בעסער צו פּערשמירען די קלאַסען-היפּוכים אָדער זיי אין גאַנצען אָפּצולייקענען. יעדער, וואס ערענט פּאַנאָדער די קלאַסען היפּוכים איז זייער ערנסטער שונא, זיי לייקענען אָפּ דעם קאָנטראַסט צווישען פּערשידענע קלאַסען נור כדי בעסער צו פּערשמירען זייערע בעזונדערע קלאַסען אינטערעסען. נישט אַזוי איז ביי די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע, ביי די פּאַרטיי פֿון דעם פראָבלעמאריאט. די קאפיטאליסטען און די גרויסע בעלי-נחלות זיינען אין קליינער מענט פֿון דער בעפעלקערונג. ביי אַלגעמייע וואַהלרעכט וואָלט פֿון זיי פּאָליטיש גאָר נישט געוואָרען, ווען זיי וואָלט נישט געלונגען קריגענען פֿיר זיך שטימען פֿון אַנדערע קלאַסען דער פראָבלעמאריאט פּערקעהרט, איז דער שטאַרקסטער קלאַס פֿון דער בעפעלקערונג. ער איז בעזאָגט מיט זיין נחחן אין איין אינדוסטריעלער דעמאָקראַטישער לאַגע

איהם וועט זיך איינגעבען אויפצוועקען דעם קלאססען בעוואוסט זיין ביי אלע מיטגלידער פֿון זיין קלאסס און אָפציעהען זיי, זיי זאָלען מעהר ניט נאָגעהען נאָך די בורזשאַזע פֿארטייען. די אויפֿגאַבען פֿון אנדערע פֿארטייען איז אָפצוגאַרען די מאַסעסען אין זייערע קלאַססען אינטערעסען, כדי אינטערזאָמאָניען זייערע מאַסעסען. די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע האט אַלע גרינדען אויף דעם צו ערקלערען זיי זייערע קלאַססען-אינטערעסען, כדי מען זאל זיך מיט זיי ניט קענען בענוצען ווי מיט שעפֿסען בשעת די בחירות אין די אינטערעסען פֿון פֿרעמדע און פֿיינד-ליבֿע קלאַססען, די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע דעריבער שטרייבט אונטער די קלאַססען געגענועצע און מאַכט אין דעם זין אויפֿמערקזאַם דעם פֿאָלק. אָבער איהר וועט האַבען זייער אַ גרויסען טעות, אויב איהר וועט דער-פֿון דרינגען, אז זיי אַרבייט צוליב געוויסע קלאַססען-אינטערעסען, דאָס טהוט דאָך יעדע אנדערע פֿארטיי אויך. די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע, טאַקע דערפֿאַר, וואָס זי איז די פֿאַרשטעהערין פֿון די קלאַססען-אינטערעסען פֿון דעם פֿראַקלעמאַ-ראַט, טאַקע צוליב דעם שמעלט זי פֿאַר אַ סך מעהר, ווי יעדע אנדערע פֿארטיי די כלל-אינטערעסען, די אינטערעסען פֿון די הויפטמאַסע פֿון דער בעפֿעלקערונג. די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע שמעלט פֿאַר איהרע אינטערעסען ניט נאר דערפֿאַר, וואָס זי מאַכט אויס די גרעסטע טייל פֿון דער בעפֿעלקערונג. נאר אויך דערפֿאַר, וואָס ביי היינטיגען מאָג זיינען די אינטערעסען פֿון דעם פֿראַקלעמאַראַט אויך די אינטערעסען פֿון דער נאַנצע נאַציאָן.

פֿרייהייט און יושר.

בשעת מיר זאָגען, אז די קלאַססען מווען שטעהן איינע אַנטקעגען די אנדערע אין איין קאָנטראַסט און אַז דעריבער קען קיין פֿארטיי ניט פֿאַרשמעלען די אינטערעסען פֿון פֿיעלע קלאַססען אָדער פֿון אַלע גרויסע קלאַססען, הייסט דאָס ניט אז די פֿארטיי מוז אָפצאַמען איהר טהעטיגקייט נור מיט דעם, וואָס זי שמעלט פֿאַר זיין בעשטימטען קלאַססען-אינטערעסען. זי קען קיין לאַנגע צייט ניט פֿאַרשמעלען פֿערשיעדענע קלאַססען-אינטערעסען אָבער זי קען און זי דאַרף פֿאַרשמעלען עפֿעס נאָך אנדערע אינטערעסען, ווי קלאַססען אינטערעסען. פֿונדעסטוועגען זיינען אלע קלאַססען-אינטערעסען פֿאַרט פֿעסט צווישען זיך אַרגאַניש. צוזאַמענגעבונדען, און די קלאַססען-אינטערעסען זיינען סוף כל סוף די, וואָס ווענען אַלין אַראָפּ נאָך די אייגענאַרטיגע לאַגע, וואָס דער קלאַסס פֿערנעהמט אין דער געוועלשאַפֿט היינט אָפּ, ווי דער קלאַס פֿערהאַלט זיך צו די כלל-אינטערעסען, וואָס ריהרען ניט אָן נאָהענט זיינע קלאַססען-אינטערעסען אויף דעם ועלבן אופֿן פֿערהאַלט זיך צו די פֿערשיעדענע געוועל-שאַפֿטליכע אויפֿגאַבען די פֿארטיי, וואָס קעמפט פֿאַר די אינטערעסען פֿון דעם קלאַסס.

די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע דאַרף אויך זאַרען וועגען אלע געוועלשאַפֿט-ליכע פֿראַגען, ווען זיי האַבען אפילו ניט קיין נאָהענטע סיבות צו די קלאַססען-אינטערעסען פֿון דעם פֿראַקלעמאַראַט, נאר איהר בעציהונג צו די אַלע פֿראַגען קען ניט זיין אַבי וועלכע, נאר זיי הענגט אָפּ פֿון די לאַגע, וואָס דער פֿראַקלע-מאַראַט פֿערנעהמט אין דער געוועלשאַפֿט. דער פֿראַקלעמאַראַט איז ניט אַזא קלאַסס, ווי אנדערע. חוץ דעם, וואָס ער בילדעט, ווי מיר האַבען געזעהען די גרעסטע טייל פֿון פֿאָלק, פֿון $\frac{2}{3}$ ביז $\frac{3}{4}$, איז ער נאָך דער איינציגער קלאַסס,

וואס לעבט פֿון זיין אייגענער פראצע אין ניט פֿון עקספּלאַטירען אנדערע .

אמת, אין דער היינטיגער געוועלשאַפֿט קען קיינער ניט זיין בעזיכערט, אז מען וועט איהם ניט עקספּלאַטירען. מיר האבען דאך געזעהן, ווי די פראַצענמניקעס, די קאפיטאליסטען, וואס זייער קאפיטאַל בעשטייט אין געלד, עקספּלאַטירען די בעלי-הבתים פֿון די פֿאַבריקען אין די פֿאַמעשיקעס, ווען די לעממע זיינען גענויטיגט צו ענטלייען ביי די ערשטע געלד .

דער פראַצענמניק נופא, אוי ווי יעדער אנדערער קאפיטאליסט ווערט נאך עקספּלאַטירט דורך די רענירונג, וועלע נעמט ביי איהם אַבצאַהלונגען . אַ טייל פֿון די נאַלאַגען געהען טאקע אויף וועלכע עס איז נוציגע ציעלען, אבער די אנדערע טייל ווערט פֿערווענדעט אויף צו האַרעווען פֿערשיעדענע פֿאַרזוימען, וועלכע פֿעהלען ניט, ברוך השם, אין קיין מלוכה. ביי געוויסע תנאים, ווי למשל אין פֿראַנקרייך פֿאַר די רעוואָלוציאָן, וויגען זיי אוי אױס די בלוט פֿון פֿאַלק, אז זיי קענען איהם אין גאַנצען פֿעראַרעמען .

אפילו די הויכע, הערער, אפילו די העכסטע פֿערוואַנען קענען אויך זיין עקספּלאַטירט. זיי מאַען זיך אָן אַטם חובות און מווען דאָן געבען ציטו דעם קאפיטאַל, וואס בעשטייט אין געלד. די שפיץ פֿון די עקספּלאַטירטע געוועלשאַפֿט עקספּלאַטירען אין פֿערשיעדענע פֿאַרמען איינע די אנדערע; דער ביי לאַט די דער געלד קאפיטאַל אַטמאַל פֿון אלעמען. אין דער בורשוואַנער געוועלשאַפֿט קלאַגען זיך דעריבער אלע אויף עקספּלאַטאַציאָן און אונטערדריקונג. אויך ווייס ניט, צו עס איז נאָר דאָ אַזאָ קלאַסס, וועלכע זאל ניט אויסקומען צו קעמפֿען פֿיר וועלכע עס איז פֿרייהייט און פֿיר וועלכע עס איז רעכט. אין דער ועלכער צייט איז ניטאָ קיין קלאַסס, אַחוץ פֿערשטייט זיך די פֿראַלעטאַר רער — די געדונגענע ארבייטער אין די קליינע פּויערים און בעלי מלאכות, וואס זאל ניט בעקומען איין טייל פֿון זיין פרנסה דורך עקספּלאַטאַציאָן פֿון אנדערע. קיין קלאַסס הוץ דעם פֿראַלעטאַריאַט, קען דעריבער ניט פֿיהרען בױזן סוף זיין קאַמפֿ פֿיר פֿרייהייט און רעכטע. ער מוז אנדערע קלאַססען ענטוואַנען אין דעם, וואס ער פֿאַרערט פֿיר זיך. די קרומקייט נעמט אָן אַמאָל משונה'דיגע פֿאַרמען.

די דייטשע פֿירסטען פֿון 16-טען און 17-טען יאָרהונדערט וועלענדיג פֿערשטאַרקען זייער דעספּאָטיזם און פֿערשוואַען די קייזערליכע מאַכט, פֿלעגען מענה'ן, אז זיי שלאָגען זיך פֿיר די דייטשע פֿרייהייט דער נידעריגער אדעל דאָט געזאָגט די ועלכע זאָך, קעמפֿענדיג מיט די פֿירסטען. אָבער אי די, אי יענע פֿלעגען מיט כעס אָנפֿאלען אויף די פּויערים, ווען יענע פֿלעגען אונט פֿאַרערן א ביסעלע פֿרייהייט. אין די מודעה וועגען די אונאַבְהייניקייט פֿון די אמעריקאַנישע פֿעראייניגטע שטאַמען פֿון 4-טען יולי 1776 יאָהר איז געזאָגט געוואָרען. אַז אלע מענשען, גלייך געבאָרענע, האָבען בעקומען פֿון דעם בורא געוויסע רעכט, וואָס מען קען ביי זיי ניט אָבנעהמען; צו די רעכט געהערען אויך פֿרייהייט און איין שמרעבונג צו לעבען וואָס בעסער. צוזאַמען מיט די אונבערוויבליכע רעכטע האָבען זיך געלעבט אין שלום, נאָך די מיינונג פֿון די פֿערפֿאַסער פֿון די מודעה, די רעכטלאָזינקייט פֿון פֿרויען, די לאַגע פֿון די אינדיאַנער, וועלכע דער געזעץ האט גאָר ניט געשיצט, אין די קנעכטשאַפֿט פֿון די נענערען.

עס עקספּליטירט מעהר ניט ווי איין קלאַסס, וואָס קען פֿיהרען אין קאַמפֿ געגען יעדער עקספּלאַטאַציאָן און אונטערדריקונג. דאס איז דער פֿראַלעטאַריאַט. ניט נאָר ער קען פֿיהרען דעם קאַמפֿ, ער מוז איהם פֿיהרען.

ווייל ער אליין וועט אייגהערען צו זיין עקספלאזאט און געריקט, ווען עס וועט בכלל אָפגעשאַט ווערען די מעגליכקייט צו עקספלאזאטירען און צו דריקען. די סאַציאל-דעמאָקראַטיע, אַלס די איינציגע בעוואוסמיניגע, פֿאַרשטע-הערן פֿון די פּראָלעטאַרישע קלאַסען-אינטערעסען, וואָס ענטהאַלט אין זיך ניט קיינע ווידערשפּרודען און דעריבער די איינציגע פּאַרטיי, וואָס טרעט ארום פֿיר אַלגעמיינע גלייכע פֿרייהייט און גלייכע רעכטע גענען יעדער אונטערדריקונג און עקספּלאזאַטאַציען.

נור זי פֿאָדערט די פֿאַלקאָמענע פֿרייהייט פֿון דער וויסענשאַפֿט. אפילו שוין די מעהר דעמאָקראַטישע פֿון אונזערע בורזשאַויע דעמאָקראַטיע רעפּענען, אז די וויסענשאַפֿטליכע לעהרען אין די אוניווערזיטעטען דאָפֿען זיין אַ מאָנאָפּאָל פֿון די, וואָס האַלטען דעם צד פֿון דעם יעצטיגען געוועלשאַפֿטליכען אָרדנונג. זיי פֿאָדערן איין וויסענשאַפֿט אָהן קיין שום בעדינגונגען, נאָר מיט דער שטומער בעדינגונג, אז פֿאַר יעדער אויספֿאַרשער, וואָס דערניט זיך אוינע וואַהרהייט-מען, וואָס זיינען ניט נאר בעקוועם פֿיר דעם הערשענדיגען געוועלשאַפֿטליכען און שטאַטליכען אָרדנונג דארף מען פֿערמאָען דעם אריינגאנג אין דעם, טעמעפל פֿון וויסענשאַפֿט, און דען אוניווערזיטעט.

מכּה די אַלזייטיגע פֿרייהייט פֿון וויסענשאַפֿט קען מען נאָך זאָגען, אַז די סאַציאל-דעמאָקראַטיע שטרעבט איהר צו ערקעמפֿען אין איהרע אייגענע אינטערעסען, ווייל פונקט די וויסענשאַפֿטליכע ריכטונג, אויף וועלכע זי שטיצט זיך, איז פֿערוועהרט אין די אוניווערזיטעטען.

די סאַציאל דעמאָקראַטיע טרעט אויך ארום פֿיר יעדע אונטערדריקטע גאַציאַן, פֿיר איהר אייגענע ארער פֿיר אַרעמדע. קיין דייטשע פּאַרטיי איז ניט אַרויסגעטראַטען מיט מערר כּח ווי די סאַציאל-דעמאָקראַטיע געגען די אונטערדריקונגען, וואָס די דייטשע רעגירונג האַט געמאַכט די פֿריישישע פּאַליאָקען און די דענער. קיין ענגלישע פּאַרטיי האַט זיך ניט געשטעלט אויף דעם זייט פֿון די אונטערדריקטע אירלענדער ענערגישער, ווי די סאַציאַליסטען. צולעב דעמועלבען גורנד קעמפֿט דער פּראַלעטאַריאַט געגען יעדער עראַבע-רישע קאַלאַניאַלע פּאַליטיק, ניט נור אין דייטשלאַנד, פֿראַנקרייך, איטאַליען, וואו דאָס איז זייער ניט קיין איינטראַנבארער עסק, נור אויך אין האַלאַנד, אין ענגלאַנד, וואָס פֿון דעם בעקומט מען און אויף דעם שטעהט איין גרויסע טייל פֿון דעם פֿאַלקס אייגענס.

די טהעטיגקייט פון די סאַציאל-דעמאָקראַטיע אין דער פֿרויען פֿראַגע שטימט אויך מיט זיין קלאַסען-לאַגע, וועלכע טרייבט איהם צו קעמפֿען געגען יעדער עקספּלאזאַטאַציען, געגען יעדער אונטערדריקונג.

פּאַמעלאַך און אַנויכער, גיכער בעל כּרחד ווי נאָך זייער אייגענעם, ווילען הויבען אייניגע בורזשאַויע פּאַרטייען אויך אַן איצטער צו פֿערניכטען אייניגע פּאַליטישע בעוונדערע רעכטע פֿון די מענער. די איינציגע פּאַרטיי, וואָס קעמפֿט יעצט און וואָס האַט שטענדיג געקעמפֿט געגען די אלע מענערשע פּרווירלעגען בכלל איז אבער נור די סאַציאל-דעמאָקראַטיע. די סאַציאל-דעמאָקראַטיע בעשיצט אפילו איהרע שונאים דאן, ווען זיי אליין ווערען געריקט. דאָס איז געזאגט ניט נור אויף די נאַציאָנאַלע פּאַליאָקען און אירלענדער, וואָס די גרעסטע טייל זייערע געהערט צו די רעאַקציאָנערסטע עלעמענטען, ניט נור אויף די בורזשאַויע פֿרויען, וואָס בעקומענדיג אַדאָק דעם פּראַלעטאַריאַט יעצט א שטיקעל פּאַליטישע ווירקונג, נוצען זיי איהר אויס מיט גרויס פֿער-גינגען צו דריקען דעם פּראַלעטאַריאַט, דאָס איז געזאגט אפילו אויף די

קיר פֿע, אויף די קאטאלישע קירכע. אמת, די גייסטליכע זיינען טאקע איין שטארקע ארגאניזאציא, וואס בערויבט און אינטערדריקט דעם פֿאלק, וואס טרעט ארויס מיט די שטארקסטע שטאה געגען יעדער בעפֿרייאונגס-בעוועגונג פֿון דעם פֿראלעמטאריאט. אין הסכם מיט איהרע פֿרינציפען דארף די סאציאל-דעמאקראטיע ענערגיש קעמפֿען מיט די קירכע דאן, ווען זי וויל שטיקען און דריקען דאס פֿאלק און זי דארף אפגעהמען ביי איהר אלע איהרע בעווונדערע רעכטע וואס מאכען איהר פֿיר אזא שעדליכען געגנער פֿון דעם וואכסענדיגן פֿראלעמטאריאט. אבער די סאציאל-דעמאקראטיע איז שמענדיג געוועזען געגען דעם „קולטורקאמפֿף“ און פֿאדערט נאך איצט אויך אז מען זאל אשאפען אלע אויסגאהמסגעזעצן פֿיר די קירכע.

די זעלבע פֿרינציפען ליענען אויך אין גרונד פֿון די סאציאל-דעמאקראטישע טהעטיגקייט פֿיר די מיטעלקלאסען צווישען דעם פֿראלעמטאריאט און די גרויסע עקספּלואטאטארען. בשעת די מיטעל קלאסען, די קליינבורשוואויע און די פֿויעריג, ווילען פֿערבעסערן זייער לאגע דורך דעם, וואס זיי וועלען מעהר דריקען די שוואכערע פֿון זיי, דהיינו, די געדונגענע ארבייטער און זייערע אייגענע קינדער, דארט טרעטען די סאציאל-דעמאקראטיע ארויס געגען זיי, דארטען קען זי זיי פֿערשטייט זיך, ניט העלפֿען, אבער זיי האבען ניט קיין בעסערען מליך יוצר פֿיר זיך, ווי די סאציאל-דעמאקראטיע, דאן ווען זיי אליין קעמפֿען געגען אונטערדריקונג און בלוטזויגער. די סאציאל-דעמאקראטיע שטעדט איצט אין די פֿאדערשטע ריידען אין קאמפֿף מיט די נאלאגען אויף עמענווארג און איבעריגע נויטיגסטע פֿראדוקטען, מיט דעם שיצט זי די אייגענע מערסטען ניט פֿון דעם פֿראלעמטאריאט אליין, נאר אויך פֿון די קליינבורגער קראטיע אויך דאן, ווען זי פֿאָדערט פֿערביימען די אנדירעקטע אָפּצאָהלונגען מיט איין וואַקסענדיגע פֿראָניעסיווע אָפּצאָהלונג פֿון דער הכנסה און פֿון אייגענס, ווען זי פֿאָדערט איבערגעבען גרויסע מאָנאָפּאָלען אין די הענד פֿון דער נאַציאָן אָדער פֿון דער שטאַדט-פֿערוואַלטונג א. ז. ו. נור פֿון די מיטלען קליין בורשווא און די קליינע פֿויעריג ערוואַרמען זיך הילף, אויף וויפֿיעל מען קען זיי בכלל נאָך העלפֿען אין דער היינטיגער געזעלשאַפֿט.

עס איז איין גרויסער טעות, ווען מען מיינט, אז די סאציאל-דעמאקראטיע וויל וואָס מעהר שפּאַרען אָנמאַרן די קליינע מענשעלאַך. זי העלפט זיי נאָך דאַרמטען, ווען מען קען זיי העלפֿען מיט אשכּל, ד. ה. דאָ וואו דאָס נייט ניט געגען די עקאָנאָמישע ענטוויקלונג פֿון נאַנצען פֿאָלק, אָבער זי פֿראַקטעסירט ענערגיש געגען דעם, אז מען דארף זיי העלפֿען מיט פֿער-שטארקטע עקספּלואטאצאָן. אויף אזא אופן, איז טאקע דער קלאַסען-פֿאָראַקמער פֿון דעם פֿראַלעמטאריאט שטעלט אַרויס דער סאָציאל-דעמאָקראַטיע אַ נאַנצע ריידע וויבֿיטגע פּאָליטישע אויפֿגאַבען, וואָס פֿערשפּרייטען זיך פֿיעל ווייטער, ווי די שמעלערע פֿראַקטארישע קלאַסען אינטערעסען.

די סאציאל-דעמאקראטיע האָט פֿיעל צו פֿערדאַנקען אָט די ברייטע אַרבייט מיט דעם, וואָס זי ציהט צו צו זיך ניט-פֿראַלעמטארישע עלעמענטען אויך.

מיר האָבען געזעהן, אז צווישען דעם פֿראַלעמטאריאט און די אנדערע גרויסע קלאַסען עקזיסטירען אַלע צווישענדיגע קייטענדיגלאַך, חוץ די בעלי-מלאכות, קליינע קרעמערלאַך, קליינע פֿויעריג דארף מען נאָך ניט פֿערהעלען.

די זאגענאנטע אינטעליגענטען. נאָך זייער געוועלשאַפֿטליכע לאַגע, נאָך זייער בעקאנטשאַפֿט, נאָך די ארבייט, וואָס זיי ערפֿילען (למשל אַלס פֿאַרשטייהער פֿון די קאָפיטאליסטען) שמעהען זיי נאָהענט צו דעם קאָפיטאליסטישען קלאַסס און אין דערזעלבער צייט לעבען זיי פֿון זייער ארבייט אזוי ווי פֿאַרעמאָריער, נאר זיי ער ארבייט איז פֿערשטייט זיך גוט קיין פֿראַכטע, נור איין קינסטליכע און זיי פֿערנעה-מען צווישען די ארבייטער איין אַרומצוקראַטישען אַרט פֿון צווייטען זייט האַבען מיר שוין געזעהן, או צווישען די עקספּלאַטאַטאָרען גופא איז ניטא אַזשער איין גרופּע, וואס זאל אַליין נישט זיין עקספּלאַטירט. מיר ווייסען ענדליך, אז די עקספּלאַטירטע עקספּלאַטאַטאָרען זעהען גאנץ גוט יעדע אונטערדריקונג און יעדע עקספּלאַטאַטאָרען, וואס בריינגט זיי שאַדען, נוד זיי ווערען בלינד, ווען מען הייבט אָן צו רירען, וועגען דעם, וואס זיי אַליין עקספּלאַטירען. זיי קומען זייער גרינג צו דעם געדאַנק, אז די בעוונדערע עקספּלאַטאַטאָרען און אונטערדריקונג, פֿון וועלכע זיי לייערען, איז די איינציגע, געגען וועלכע מען דאַרף מיט רעכט קעמפּען און זיי ערקלערען דאָ אַ קאַמפּף געגען יעדע עקספּלאַטאַטאָרען און אונטערדריקונג. חוץ דעם, וואס זיי נארען זיך אַליין אָפּ, שפּיעלט דאָ איין ראַליע איין אַנדער אויסקוק: אַרױפֿלעגענדיג אויף זייער קאַמפּף געגען זייער ספּעציעלע עקספּלאַטאַטאָרען דעם שטעמפּעל פֿון קאַמפּף פֿיר אַלגעמיינע פֿרוי-הייט און גלייכהייט, אַדער ווי מען זאָגט, פֿיר יושר, האַפּען זיי דערמיט צו קריגענען דעם מיטגעפֿיהל און די שטיצע פֿון די נידריגערע קלאַסען, וועלכע זיינען אַלעמאַל גרייט צו פֿיהרען דעם קאַמפּף, צוליב זייערע אייגענע קלאַסען-אינטערעסען אָבער אין יעדער פֿון די עקספּלאַטאַטאָרישע קלאַסען, וואס פֿיהרען בלוטרשט איין קאַמפּף פֿיר פֿרייהייט און רעכטע און נאָך מער אין די צווישענדיגע גרופּען, וואָס שטיהען אין מיטען צווישען זיי און דעם פֿראַלעטאַריאַט, בעוונדערס צווישען די אינטעליגענטע געפֿינען זיך אַזויגע טיילען, וואס העלפֿט צוליב דעם היץ פֿון קאַמפּף און העלפֿט צוליב די געוונדענע לאַגיך הויבען זיי אָן ערנסטער זיך צו בעציעהען צו די פּונקטען וועגען פֿרוי-הייט און גלייכהייט אין זייער פֿראַגראַם. זיי ווענדען זיך צו זייערע חברים און יענע ווילען זיי נאָר נישט אויסהערען. דער אויסרעכענונג און דער אינסטינקט ווייזט זיי אָן די געגענע פֿון וועלכע מען טאָר זיך נישט דערווייטערן אין קאַמפּף פֿיר זייער פֿרייהייט און גערעכטיגקייט, אויב זי ווילען נישט שאַדען די אינטע-רעסען פֿון זייער קלאַסס. אויב די פּרינציפּס-מענשען פֿיהרען איין פֿראַפּאָנאָדע נור צווישען די פּערמענעדע קלאַסען, טהוען זיי קיין זאַך נישט אויף. נור דאָן ווען זיי שמעהען צו צו דעם נידריגסטען קלאַסס קענען זיי פֿיהרען אלעבענ-דיגע ברייטע טהעטיגקייט.

אפּולע בורשוואַוע עלעמענטען זיינען געקומען אזוי צום סאָציאַליזמוס מיט אַרומגע וועגען דורך דעם ליבעראַליזמוס און דורך די בורשוואַוע דעמאָ-קראַטיע, ד.ה. הויך דעם קאַמפּף געגען די עקספּלאַטאַטאָרען פֿון דעם קיזערליכען הויף און פֿון די פּעאַדאַלע אַריסטאָקראַטען. דאס איז אָבער נישט דער איינציגער וועג, מיט וועלכע מען קומט פֿון דער בורשוואַוע צום סאָציאַ-ליזמוס. ביי יעדער מענטש איז איינגעפֿלאַנצט צוזאַמען מיט אַנדערע שטריכען פֿון פֿאַראַקטער אַנייגונג צו געוויסע סאָציאַלע אינווייניגסטע געפֿיהלען, ווי מיליטאַר, איין גרויסהייט צו העלפֿען דעם אַנדערען, זיך מקריב זיין פֿיר דעם כּלל.

הונדערטער, טויזענדער זאָהרען לעבען שוין די מענטשען צוזאַמען און דורך דעם וואס זיי זיינען פֿעסט פֿעראייניגט אין גרופּען האבען זיי געקענט

פֿערשטארקען די סאָציאַלע געפֿיהלען, וועלכע זיינען געוואָרען איין מעכטיגע קראַפֿט. זי הערשט אזוי איבער דעם מענשען אזוי ווי די שטרעבונג איבער-צובייטען זייער אָרט הערשט איבער די וואַנדער-פֿיגלאַך. די פֿילאָזאָפֿיען פֿון מאָדאַל דוכט זיך אים, או מען קען דאָס ניט ערקלערען. אין די סאָציאַלע אַנווייזונגען געפֿיהלען זעהען זיי אַיין עפעס איין איבערנאַטירליכעס, איין געמליכעס, אַיין זאָך, וואָס קומט גאר פֿון איין אַנדער וועלט. דאָס שטאַמט אָבער מער ניט פֿון אונזער געוועלשאַפֿט, פֿון די געוועלשאַפֿטליכע בעציעהונגען היינט אויך אָפֿ, מיט וואָס פֿיר איין קראַפֿט זיי ענטוויקלען זיך אין יעדער קלאַסס בעזונדער און ווי מען ווענדט זיי אָן אין יעדער קלאַסס. ביי היינטיגען טאָג פֿערשטייט זיך די געפֿיהלען שטאַרק אַרויס ביי דעם פֿראַלע-טאַריאַט, וואָס זיין שטאַרקסטע געווער אין זיין קלאַססען קאַמפֿ בעשטייט אין די פֿעסמגעשאַסענע רייהען פֿון זיינע חברים; געוויינליך זיינען זיי נור שוואַך ענטוויקעלט ביי די פֿערמענעדע קלאַססען, ווייל דער געוועלשאַפֿטליכער כּח פֿון יעדער מיטגליעד היינט אָפֿ פֿון די גרויס פֿון זיין פֿערימענען. און זיין פֿערמענען קען ווערען פֿערגרעסערט ניט נאָר דורך די עקספּלואַטאַצאַן פֿון אַנדערע קלאַססען, נאָר אויך דורך די אַרויסשטופּונג פֿון אייגענע מיטגליעדער.

די פֿריוואַט אייגענטום און די קאָנקורענץ, דאָס זיינען צוויי מעכטיגע סבות, צוליב וועלכע די סאָציאַלע אינסטינקטען ווערען אָפּגעשוואַכט. דאָס וואָס ביי דעם פֿראַלעטאַריאַט איז ניטאָ קיין פֿריוואַט אייגענטום פֿערשטאַרקט דינע געפֿיהלען. טאַקע צוליב זייער קלאַססען-קאַמפֿ איז דער געוועלשאַפֿט-לזער גייסט ביי דעם פֿראַלעטאַריאַט אַ סך שטאַרקער און בעזונדערע אינטערעסען פֿערנעהמען אין דעם פֿראַלעטאַריאַט און דעריבער אויך אין דער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע פֿיעל ווייניגער אָרט, ווי אין די בורשואַע פֿאַרטייען. דאָס אַלץ איז גערעדט אָבער וועגען נאַנצע קלאַססען און ניט וועגען בעזונדערע פֿערוואַנען. אין דעם פֿראַלעטאַריאַט איז אויך דאָ פֿערוואַנען וואָס זייערע סאָציאַלע שטרעבונגען זיינען שוואַך ענטוויקעלט. פֿון צווייטען זייט טרעפֿען מיר אַפֿט אין די הערשענדע קלאַססען פֿערוואַנען מיט שטאַרק ענט-וויקעלטע סאָציאַלע געפֿיהלען. דער אונטערשיעד איז אין דעם, וואָס צווישען די פֿראַלעטאַריער ווערט דער מענטש אַלץ ווייניגער געאַכטעט, וואָס שוואַכער עס זיינען זיינע געוועלשאַפֿטליכע געפֿיהלען, וואָס העכער ער שמעלט זיין אייגענע טובה איבער דעם גליק פֿון דער גאַנצער געוועלשאַפֿט. צווישען דער בורשואַויע פֿערקעהרט קוקט מען ניט אזוי אויף דעם און ווען איינער איז מקריב מיט זיין אייגענעם וויילטאָג צוליב די אינטערעסען פֿון אַנדערע און זען נאָך דאָס זיינען שוואַכער, ווערט דאָס גערעכענט פֿיר אַמשונעט. ווער עס האָט איין שטאַרקען סאָציאַלען געפֿיהל, ביי וועמען עס איז איין שטאַרקע קעמפֿענדע נאַמור, ווער עס בעזונענט זיך ניט מיט געוואויליכע וואוילשאַהע-כּריקייט, נור ער וויל אויך נעהמען איין אַנטייל אין קאַמפֿ גענען די קוועלען גופּא, פֿון וואַנען עס נעמט זיך נויט און אַרימקייט, גענען די ערניערונג און בעליידיגונג פֿון מענשען, יענער קען זיך ניט געפֿינען און די עקספּלואַטאַטאָר-שע פֿאַרטייען. אויב ער וויל קעמפֿען פֿאַליטיש האַט ער קיין אַנדער פֿיריה ניט, ווי צו צושטעהן צו דער פֿאַרטיי פֿון דעם פֿראַלעטאַרישען קלאַססען-קאַמפֿ, צו דער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע. פֿון איין זייט מוז אויף אזא אופן דער פֿראַלעטאַריאַט זיין קאַמפֿ גענען זיין אונטערדריקונג און עקספּלואַטאַצאַן פֿערהיימערן אין איין קאַמפֿ גענען נאָר וואָס פֿיר איין

עקספלאצאצאצאן און אונטערדריקונג; ער איז געוויינט דעם קאמפף פֿיר ווייניג קלאססען-אינטערעסען אומענדערן אין איין קאמפף פֿיר אלגעמיינע פֿרייהייט און יושר. פֿון דער אנדערער זייט ציליעב די בעוונדערע אייגענהייט פֿון פֿערשיע= דענע קלאססען מוזען אלע קעמפֿער פֿיר אלגעמיינע פֿרייהייט און גערעכטיג= קייט, פֿון וואס פֿיר איין קלאסס זיי זאלען ניט ארויסקומען, צושטעהן צום פֿראַקטאריאט און נעהמען איין איינטייל אין ויין קלאססען-קאמפף.

דער קלאסס און די געזעלשאפט.

1) די אידעאלע געזעלשאַפֿט פֿון די פֿעאַדאלען. א נאנצע זאך איז שמענדיג גרעסער פֿון דעם טייל. איבער דעם קלאס= סען אינטערעס דאָריבער שמעהט דער כלל אינטערעס, דער אינטערעס פֿון דער געזעלשאַפֿט. נאָר מען דאַרף ניט מיינען, אַז דער געזעלשאַפֿטליכער אינטערעס אונטערשיידעט זיך פֿון דעם קלאסען-אינטערעס מיט דעם וואָס דער קלאסען-אינטערעס בעשטייט פֿון די אינטערעסען, וואס יעדער קלאסס בעוונדער האט, דער ערשטער פֿערקעהרט, בעשטייט פֿון די אינטערעסען, וואס ווייניג גילטיג פֿיר אלע קלאסען פֿון דער געזעלשאַפֿט; אלע קלאסען פֿון איין בעשטימטער געזעלשאַפֿט, קומט דאָן אויס, האָבען זיין אלגעמיינעם געזעלשאַפֿטליכען אינטערעס און מען קען דעריבער ריידען ניט נאָר מכח דעם קאָנטראַסט צווישען די קלאסען אינטערעסען, נאָר אויך וועגען די אַחרות פֿון אלע קלאסען. דאָס וואָלט אָבער געווען איין גרויסע טעות. די אלגעמיינע געזעלשאַפֿטליכע אינטערעסען וויינען אזוי איינג פֿערבונדען מיט די בעוונדערע קלאסען-אינטערעסען, אז זיי קענען ניט זיין איינע ביי אלע קלאסען. ביי אונז האָט זיך גייער ארויס געוויזען, אז די בעציעהונג פֿון פֿערשיעדענע קלאסען צו די כלל אינטערעסען איז פונקט אזוי פֿערשיעדען און גענוענע= ליד, ווי די אינטערעסען פֿון די קלאסען גופא. בולט'ער ווי אומעמוס ווייזט זיך זיך דאָס אַרויס אין דעם געזעלשאַפֿטליכען אידעאל, וואס עס שטעלען אַרויס די שטארקסטע דענקער פֿון יעדער קלאסס, וואס זעהען ווייטער, ווי דאָס, וואס עס טהוט זיך ביי זיי אונטער דעם נאָז. דער אידעאל איז ניט פשוט איין שפיעל=צייג ביי זייער קאפֿריוועס געדאַנק נור ער האָט איין פראַק= טישע בעדייטונג, ווייל ער גיט די מעגליכקייט אַרומצונעהמען אלע פֿער= שיעדענאַרטיגע געזעלשאַפֿטליכע שמרעבונגען פֿון דעם קלאסס אַלס איין פֿער= אייניגטע בעוועגונג נאָך איין בעשטימטע ריזטונג. יעדער קלאסס האָט זיך ויין טיפּ פֿון איין געזעלשאַפֿטליכען אידעאל, וואס ווייזט זיך שמענדיג ווידער אַרויס, ניט קוקענדיג אויף אלע אַרטיגע און צייטווייליגע אומבייטונגען. פונקט אזוי ווי די פֿערשיעדענע קלאסען פֿון היינטיגער געזעלשאַפֿט קען מען פֿער= אייניגען אין דריי גרויסע קלאסען אַנטקעגען וועלכע די אַנדערע קען מען רעכענען פֿיר ווייניג און צווישענדיגע, אזוי קען מען אויך די מאַסע געזעל= שאַפֿטליכע אידעאלען גרופּירען נאָך 3 טיפּען: פֿעאַדאלען אדער רעאַקצאַן= גערען, ליבעראַלען אדער אין דער אמת'ען קאָנסערוואַטיווען און סאָציאַליס= טישען אדער באמת פראַגרעסיווען. די אידעאלען שמעהן איינע צו די אַנדערע אויך אזוי פֿינידליך, ווי די פראַקטישע אינטערעסען פֿון די דריי קלאסען. דער ערשטער אידעאל איז צוגעפאַסט צו די אינטערעסען פֿון די ערד בעזיצער, איבערהויפּט פֿון די גרויסע; דער קליינער ערד בעזיצער בעקומט דאָך ויין הכנסה מער פֿון זיין אייגענע ארבייט, ווי פֿון זיין אייגענטום;

ער פֿערינעהמט בכּן איין מיטעלסטען אָרט, ער דריקט ניט אויס דעם ריינעם טיפּ פֿון די אָנהייגער פֿון דיעזען אירעאל. די עררבעיזער האָבען זיך גאַנץ ניט ציינגעלעבט אין דער קאָפיטאַליסטישער געזעלשאַפֿט, זיי האָבען פֿערנומען אין זיך אַינ פּרווילעגירטע לאַגע. זיי בעקומען זייער הבנסה אָהן קינע מאַטעריעס און מהווען פֿיר קיינעם קיין זאך ניט אויף; דיא הבנסה בעקומען זיי פֿיר דעם מעהר ניט, וואָס זיי געהערט די ערד, און ניט פֿיר די בעאַרבייטען די ערד, די ערד-רענטע בעקומט זיך אין איהר ריינע פֿאַרמע בני די סיסטעם, ווען דער פּויער אַרענדירט די ערד, וועלכע ער בעאַרבייט, וואו דער בעל הבית אויף די ערד און דער וואָס פֿיהרט די ערדווירטשאַפֿט זיינען צוויי בעזונדערע פּערזאָנען. די ערד רענטע האָט זיך אין דעם יאָרהונדערט שטענדיג געהויבען אַחוץ איינע ערשטר, וואו זי האָט זיך אַ ביסל אַראָפּגעלאָזען. ניט קוקענדיג אויף דעם פֿיהלען זיך די ערד בעזיצער אין דער היינטיגער געזעלשאַפֿט ניט גוט. זייער לאַגע איז אַבסאָלוט. ד. ה. ווען מיר זאָלען ניט געהען אין אַבט אַנדערע קלאַסעסען, פֿערבעסערט געוואָרען, אָבער פֿערהעלטניסמעסיג איז זי אַוועק אַ פֿילע אויף צו ריק. און די לאַגע, וואָס דער קלאַסע פֿערנעהמט אין דער געזעלשאַפֿט היינט אַפּ ניט פֿון דעם אַבסאָלוטען פּראָגרעסס, וואָס ער האָט געמאַכט, נור פֿון דעם פּראָגרעסס, וואָס ער האָט געמאַכט אין פֿערגלייך מיט דעם פּראָגרעסס פֿון אַנדערע קלאַסעסען. און דער קלאַסע פֿון ערד בעזיצער, די ערד אייגענטום, וואָס איז געווען אוי מעכטיג אין מיטעלאַטער פֿילט מיט ביטערקייט, אַז דער קאָפיטאַל יאָנט איר אַלץ מעהר איבער. אמת, די ערד-רענטע וואַכט אין דער צייט, ווען דער פֿערדיענסט און דער קאָפיטאַל פֿאַלען, אָבער די ערשיינונג קען אַרײַן פֿיהרען אין אַ מעות. די ערד רענטע וואַכט פֿון יעדער בעשטימטער פּלאַץ ערד, למשל, פֿון יעדער דעסיאַטן א (דעסיאַטן איז 2400 קלאַפֿטער) נאָר דער גאַנצער שטח ערד, וואָס ווערט בעאַרבייט אין די אַלטע קולטורעלע לענדער פֿערגרעסערט זיך גאַנץ ווינציג. דער ה'י"ח פֿון דעם קאָפיטאַל ווערט טאַקע ווייניגער אין פֿערהעלטניס צו יעדער בעש-טימטער סומע, אָבער דער גאַנצער קאָפיטאַל פּערגרעסערט זיך אָהן אַ צאָהל. דעריבער איז דער גאַנצער ה'י"ח פֿון קאָפיטאַל, וואָס קומט אויס אויף דעם חלק פֿון דעם גאַנצען קלאַסע קאָפיטאַליסטען, וואַכט אַ סך ניעכער, ווי די גאַנצע סומע ערד הבנסה, וועלכע עס בעקומען אלע בעל-נחלות. לאָמיר זיך למשל פֿאַרשטעלען, אַז אין דער ניינצעהנטען יאָר הונדערט האט זיך די ערד רענטע פֿון גאַנצע לאַנד פֿערגרעסערט אין צוויי מאָל. דער שטח ערד אָבער איז געבליבען דער זעלבער. דאַן איז דער גאַנצער אייגנטראַג פֿון דעם קלאַסע ערד-בעזיצער געוואָרען אין צוויי מאָל גרעסער. לאָמיר רעזענען, אַז ער האָט זיך פֿערגרעסערט ביז 1000 מיליאָן פֿון 500; אין די זעלבע צייט האָט זיך דער פֿערדיענסט אין פּראָצענטען פֿערקלענערט אויף העלפֿט; פֿון 20 פּראָצענט אויף 10. דערפֿאַר אָבער האָט זיך די גאַנצע סומע קאָפיטאַל פֿערגרעסערט אין 20 מאָהל, אַלזאָ איז די גאַנצע זייערע הבנסה געוואַכסען אין 10 מאָל, פֿון 200 מיליאָן למשל ביז 2000 מיליאָן. דער רייכטהום און די עקאָנאָמישע מאַכט פֿון די קאָפיטאַליסטען אין פֿערגלייך מיט די ערד בעזיצער איז געוואָרען אין פֿינף מאָל ווייניגער, ווי אין אָנהייב יאהר הונדערט.

די אלע ציצער, וואס זיינען דאָ געבראַכט, זיינען פֿערשטייט זיך, גע-נומען פֿון אונזער אייגענע קאָפּ, אָבער פֿאַקטיש ניט טאַקע די עקאָנאָמישע געטוווקלונג אין דער רייכטונג.

די ערד אייגענטום ווערט ניט נאָר עקאָנאָמיש אָפּגעשטופּט אויפֿן היינטער

שטען פלאן, נור אויך פאָליטיש. אין די צייטען פֿון פּעאַדאָגאָליזמוס איז די הויפט בעשעפֿטיגונג געווען די ערדווירטשאַפֿט פֿון דעם קליינעם פּויער, וואָס האָט איהם זעלבסטשטענדיג געפֿיהרט. אָבער אזאָ בעשעפֿטיגונג ציערט אזוי אַרײַן דעם מענשען און שניידט איהם אויף אוי פֿיעל אָפּ פֿון דער גאַנצער איבערזינער וועלט, וואָס געפֿינט זיך אַ חוץ זײַן דאָרף, אַז ער פֿערליערט די מעגליכקייט צו קלעהרען וועגען זײַנע פּאָליטישע און אַנדערע וויכטיגע אינטערעסען און נעהמען אײַן אײַנטייל אין דעם קאַמפּף, וואָס קומט פֿאַר אַרום איהם. ער גיט אײַבער אַנדערע זאָלען זאָרגען וועגען דעם: די רײַטער, די גײַסמליכע די געדונגענע טשינאווינקעס און זײַערע העררען, די פּירסטען, וועלכע פֿלעגען אויסנוצען די קראַפֿט, וואָס זײ האָבען אויף אזא אופן בעקומען מעהר כּדי נאָך שטאַרקער צו פֿערשקלאַצען די פּויערים און אַרויסזײַנען פֿון זײ די בלוט, אַיידער אויף זײ צו בעשיצען. ווען די קליינע פּויערשע בעל-הבית שקייט איז דער עקאָנאָמישער באַדען פֿון דער מלוכה, דאַן מוז בעקומען די הערשאַפֿט די פּעאַדאָלע אַריסטאָקראַטיע, אָדער דער דעספּאָטיזמוס נאָך דעם טיפּ פֿון מורח לענדער. נור בײַ בעזונדערע גינסטיגע תּנאים, ווי אין די אַמאָליגע שווייץ אָדער אין דער האַלאַנדישער פֿרידלאַנד, האָבען די פּויערים געקענט אויס-מירען אזא פֿערקנעכטונג. איז דאָס די פֿעהרונג פֿון די דעמאָקראַטישע פֿרייהייט איז ניכער אין די ערטער געווען צוליעב דעם וואָס די פּויערים האָבען זיך פֿערינומען איבערהויפט מיט לאַנקעס און ניט מיט אַקער פֿעלדער און ניט צוליעב די גאַטירליכע בעשיצונגס מיטלען אין די לענדער. דאָרט וואו דער פּויער בעאַרבייט איבערהויפט די ערד, דאָרטען ווערען די זעלבע פּויערים פֿערשקלאַפּט.

און די פֿעאַדאָלע אַריסטאָקראַטיע ווערט פֿערטריבען פֿון דעם גן-עדן, ווי עס ענטוויקעלט זיך, נאָר אײַן שטעטישע אינדוסטריע. פֿון איהר ענטוויק-לען זיך קלאַססען, וואָס ווערען אַלץ פֿינדליכער דער אַריסטאָקראַטיע און וואָס פֿערינכטען סוף כל סוף איהר מאַכט ניט נור אין די שטעט, נור אויך אין די דערפֿער. דאָס זײַנען געווען די פּראָלעטאַריע און די בירגער פֿון די שטעט, וואָס האָבען בעפֿרייט די פּויערים פֿון דעם יאָך פֿון די אַריסטאָקראַ-טען. די זעלבע, וואָס האָבען צושטערט באַסמיליען, האָבען אונטער געבראַכען דעם פֿונדאַמענט פֿון די שקלאַזוערײַ פֿון די פּויערים ניט נור אין פּראַנקרייך, נור אין האלב-אייראָפּא; די פֿראַנצויזישע רעוואָלוציאָנערע אַרמעען האבען אויפֿגעטראָן פֿיר די בעפֿרייהונג פֿון די פּויערים אין שווייץ אסך מעהר, ווי די געריהמטע אַלטע קאַנטאָנען פֿון טעלל'ס און ווינקעלריר'ס הײַמאַט. די לעצטע האבען אמת זיך ערקעמפֿט פֿרייהייט, אָבער אויף זײַערע שכנים האבען זיי ארויפֿגעלייגט נאך א שווערערען יאָך. וואָס שטאַרקער עס וואַכסט די שטעטישע אינדוסטריע, אַלץ אַ גרעסערע געפֿאָהר שטערט פֿאַר דער פּאָליטישער קראַפֿט פֿון די גרויסע ערד בעזיצער. עס איז קײַן וואונדער ניט, וואָס דער קלאַסס פֿיהלט זיך ניט גוט אין דער קאַפיטאַליסטישער געזעלשאַפֿט, אין וועלכען די הבנסה פֿון די ערד וואַכסט טאַקע, אבער אין וועלכען זײַן עקאָנאָמישע און פּאָליטישע לאַגע ווערט אַלץ ערנער. פֿערשטייט זיך, בײַ בעזונדערע גוטע בעדינונגען קען די פּאָליטישע מאַכט פֿון דער ערד אײַגענטום וואַכסען אויך אין דער הײַנטיגער געזעלשאַפֿט. די געזעל-שאַפֿטליכע כּחות מווען זיך ניט דוקא אויסגיסען שטריינג אין אײַן ריכטונג. אָבער אַ צײַט קענען די כּחות ניט גײַן אין פֿערשיעדענע ריכטונגען און די עקאָנאָמישע לאַגע האט סוף כל סוף די שטאַרקסטע ווירקונג. דאָרטען, וואו

די פאליטישע מאַס פֿון וועלכען עס איז קלאַסס האַט זיך געשמעלט אין
אין ווירערשפרוך צו זיין עקאָנאָמישער קראַפֿט, דאָרט מוז זיאַ אים ענדע ווערן
גיבראַפֿע, און וואָס גרעסער עס איז דער ווירערשפרוך, וואָס לינגער ער
געווערט, אַלס איין גרעסערע קאָטאָסטראַפֿע קומט פֿאַר ביי איהר
ענדליכע מַפֿלה.

עס איז קיין וואונדער ניט דעריבער, וואָס דיא ערדבעווער, ניט
קוקענדיג אויף זייער פֿרווילענירטע לאַגע, ביינקען נאָך אַ ברייטערען עקאָנאָמי-
שען פֿונדאָמענט ווי דעם, וועלכען זיי האָבען אין דער קאָפיטאָליסטישער
געוועלשאַפֿט, נאָך אזא שטאַרקען פֿונדאָמענט, וויא זיי האָבען גיהאַט אין דער
פֿעאַדראַלער געוועלשאַפֿט. אזא געוועלשאַפֿט—דאָס איז זייער אידעאַל, איהר
מחיה המתים זיין—דאָס איז זייער העכסטער פֿערלאַנג. פֿערשטייט זיך, זיי
מאָלען זיך אזא פֿעאַדראַלע געוועלשאַפֿט, אין וועלכע עס איז ניטאָ קיין שטאַמע-
דיגע זייטען, נור היילע ליכטיגע זייטען, אזא געוועלשאַפֿט וואו עס ווערען
פֿעראייניגט דער גאַנצער פֿראַפֿט פֿון דער ראָמאַטיק מיט דיא אלע פֿערנעניגען
פֿון אונזער צייט. אזא געוועלשאַפֿט איז אבער אונטענליך. דער ליגט און
דער שטאַמען פֿון דער געוועלשאַפֿט זיינען שטאַרק פֿערבונדען איינער מיט דעם
אַנדערען און קענען ניט פֿערנאַנדערגענומען ווערען, ווען מען וויל. ווער עס
וויל האָבען היינטיגע פֿערנעניגען. יענער מוז אויך נעמען מיט זיך די אלע
מענשישע און סאָציאַלע איינריכטונגען, וואָס זיינען נויטונג ביי זיי איינצואַרביי-
טען. ווער עס וויל האָבען צוריק דעם מיטעלאַלטער, מוז אויך האָבען
זייער באַרעריי.

דער פֿעאַדראַלער געוועלשאַפֿטליכער אידעאַל איז ניוואָרען אונטענליך
אבער דאָך איז ער איין גאַנץ בערייטערער קראַפֿט און אונזער געוועלשאַפֿטליכען
לעבען. דער אידעאַל ווייזט אָן די ריכטונג, דיא אלע פֿראַקטישע געוועל-
שאַפֿטליכע שטרעבונגען פֿון דיא פֿאַרטייען, וואָס דינען דיא אינטערעסען פֿון
דעם ערדאייגענטום. יעדער פֿראַגערעם אין דער געוועלשאַפֿט וואַרפֿט אויף זיי
אין אַימה, יעדען רעאַקציאָנערען טריט בעגעגענען זיי מיט פֿרייר, ווען אפילו
ער האַט ניט קיין נאָהענטע שיכות מיט זייערע קלאַסען אינטערעסען, אין דער
וויסענשאַפֿט, אין קונסט, אין קורבֿע, אין די אינרוסטריעלע אינאָרדנונג
למשל, 'בנוגע צו די (צעפֿען), אויף וויפֿיעל זייער ערד-הבנסה היינט ניט אָפּ
פֿון דעם עקאָנאָמישען פֿראַגערעסס. דאָן, פֿערשמעהט זיך איז דער אינטערעס
פֿון זייער קלאַסס און אָפֿט נאָר פֿון פרט, שטאַרקער פֿון אידעאַל. בכלל
קען מען זאָגען, אז די כלל-אינטערעסען פֿון די גרויסע ערד-בעווער זיינען
נאָר אַנדערע, ווי די אינטערעסען פֿון דער היינטיגער געוועלשאַפֿט. זיי קען
מען ניט פֿעראייניגען, זיי געפֿינען זיך אין איין שטאַרקסטע שטאה. די
געוועלשאַפֿטליכע אינטערעסען פֿון דעם גרויסען ערדאייגענטום זיינען געוואָרען
אין פֿינדליכער עלעמענט אין דער געוועלשאַפֿט.

די ליבעראַלע אידעאַלע געוועלשאַפֿט.

ניט פֿיל בעסער איז מיט די כלל-אינטערעסען ביי דעם קאָפיטאָליס-
טישען קלאַסס. ער איז מעהר פֿון אלעמען פֿעראינטערעסירט אין דעם, אז
עס וואָל פֿערבליבען דער היינטיגער אָרדנונג, וואָס בריינגט מעהר ניט איהם
אין טובה. די בעלי-הבתים פֿון די פֿראַדוקציאָנס מיטלען זיינען אויך די
הערשער איבער די פֿראַדוקציאָן און אויך צוזאַמען איבער דער גאַנצער

געוועלשאַפֿט. די מענשישע ענטוויקלונג בעשאַפֿט אין היימיגע צייט אלץ מעהר
פראָדוקצאַנס מיטלען (מאַשינען, געביידעס, רויזע פראָדוקטען, טראַנספארט=
מיטלען), וואס זיינען זייער טייער אין פֿערנלייך מיט דעם צאָהל אַרבייטער און
מיט די באַליוונג, וואס בעקומען די אַרבייטער. דאס אַליין דאַרף שוין מאַכען
פון די פראָדוקצאַנסמיטלען איין פרווילעניגע פֿון דער בורזשאַזיע, ווען עס
ווערשט די פרווואַטאייגענטום אויף די פראָדוקצאַנסמיטלען, און צוליבע דעם
ווערט איהר קראַפֿט אין איהר עקספּלאַטאַרישע-פֿייהינקייט אַלץ גרעסער. אין
דעם זעלבען ריכטונג ווי די מענשישע ענטוויקלונג, ווירקט אויך די עקאָנאָמי-
שע, וואס פֿאַראייניגט אַלץ מעהר די פראָדוקצאַנסמיטלען אין ווייניג הענד.
בעזונדערס פֿערגיכערן די ענטוויקלונג די קארטעלען און די טרעסטען.

אַמא, מען ענטפֿערט אויף דעם, און די ענטוויקלונג בעגענענט זיך
מיט איין שטאַרקערע ערשיינונג, וואס פֿיהרט און די אייגענטום זאָל זיך פֿער-
נאַנדעריין אין וואָס מעהרער הענד. א דאַנק די אַקצאַנערע געוועלשאַפֿטען
ווערט די צאָהל פֿערמעגערע, די צאָהל פֿון די בעלי-הבתים אויף די
פֿראָדוקצאַנסמיטלען גרעסער און ניט קלענער. דערווייזען דאס מיט סמאַטיס-
טישע פֿאַקטען האָט מען ניט גיפּרובט, די פֿאַקטען וויזען גיכער פונקט
פֿערקעהרט. נור אויב מיר וועלען אפילו יע רעכענען, אז עס איז אוי, דערווייזט
דאס אויך קיין זאך ניט געגען דעם קאָנצענטרירונג פֿון דעם קאַפיטאַל, געגען
די ערשיינונג, וואס ער קלייבט זיך צוזאַמען אין איין פונקט. די קאָנצענטרירונג
קומט פֿאַר אין דעם פראַצעס פֿון פראָדוקצאַן גאָר בעזונדער פֿון די ערשיינונג,
וואס קומט פֿאַר ביי דעם פֿערנאַנדערטיילונג, וואס עס וואַקסט דער צאָהל
אַיינטיילנעהער, וועלכע בעקומען פראָדוקטען. אָבער דער וויכטיגסטער פראַק-
צעס אין דער געוועלשאַפֿט דאָס איז דער פראָדוקצאַנספראַצעס אין ניט דער
פראַצעס פֿון פֿערנאַנדערטיילונג. איך וועל עס ערקלערען מיט א משל. לאָמיר
זיך פֿאַרשטעלען, אז אין וועלכע עס איז לאַנד איז דאָ איין פראָדוקצאַנסצווויי
וואָס באַשטייט פֿון 100 פֿאַבריקען, יעדערע קאַסט א מיליאָן און יעדערע
האַט זיך איהר בעל-הבית. איין טרעסט מאַכט פֿון זיי פֿון בעזונדערע פֿער-
מעגעס איין אַקציען-אייגענטום, אבער ער פֿעראייניגט זיי אין דער זעלבער
צייט אונטער איין פֿיהרונג. די אַקציען ווערען פֿאַרנאַנדערגעטיילט צווישען
1000 בעלי-הבתים. די צאָהל פֿון די בעלי-הבתים פון די 100 פֿאַבריקען
האט זיך אויף דעם אופן פֿערגרעסערט אין צעהן מאָהל, אָבער פֿונדעסטוועגען
איז איצטער דער פראָדוקצאַנסצווויי מאָנאָפּאָליורט אין איין אונטערנעהמונג,
זיין הערשונג איבער דעם אַרבייטער און איבער דעם סחורה-מאַכער, זיין שער-
ליכקייט און אונטערטראַנבאַרקייט איז די זעלבע, צו די הכנסה פֿון די מאָנאָפּאָל
קומט אַריין אין איין קעשענע, אדער אין טויענד. אָט דאס איז דער קאַפֿ-
מאַליסטישער קלאַס, וואָס זייערע רייכטהומער וויינען אַלץ ניוואַכסען צוליבע
די עקאָנאָמישע ענטוויקלונג אויף דעם פֿונדאַמענט פֿון דעם היימיגען געזעל-
שאַפֿטליכען אָרדנונג.

פֿערישערענע אַרוואַקאַטען פֿון דעם הערשענדיגן אָרדנונג ווילען דאס
ניט ערקענען; זיי ווילען אונז איינשמעסען און דער טייל וואס די קאַפיטאַליסטען

1) קאפיטלען און טרעסטען ווערען אנגערופען פאראייניגט פון קאפיטליסטען
בדי ניט צולאזען די פראדוקטען אונטער וועלכע עס איז פרויז אדער בדי איינצוקויפֿען
די רויזע פראדוקטען אויף געוויסע פרויזען וועלכע זיי אַליין בעשטימען.

בעקומען פון ארע פראָדוקטען פון פּאָלק ווערט אַלץ קלענער, ווייל דער פּער-
 דענסט פֿערקלענערט זיך, אין די צייט ווען די אַרבייטסלאָן ווערט גרעסער.
 אבער די דאָזיגע דענקער האבען פּראָסט גימאַכט איין קונץ. מיר האבען
 פֿריהער איינגעזעהן, אז די הויכקייט פֿון דעם פֿערדיענסט פֿאַלט טאַקע,
 אָבער די גאַנצע סוממע פֿערדיענסט פֿון דעם גאַנצען קאַפיטאַליסטישען קלאַסס
 וואַכסט אפילו נאָך גיָער, ווי רי הכנסה פֿון די ערד. זי וואַכסט אויך גיָער
 ווי דיא גאַנצע מאַססע שכירות פֿון די אַרבייטער. דער גיָער וואָס ווערט
 פֿערשטעלט מיט דעם, וואָס דער קאַפיטאַל, וואָס איז נויטיג אויף אין אַרביי-
 טער וואַכסט נאָך גיָער צוליעב דעם גרויסען טעכנישען פּראָגרעסס. דער
 פֿערדיענסט פֿון יעדען אַרבייטער ווערט דעריבער גרעסער, אבער אין פֿער-
 גלייך מיט אַנעוויסע סוממע קאַפיטאַל ווערט ער קלענער. אַמשל ערקלערט
 דאָס דייטליך.

פֿריהער, האָבען מיר אָנגענומען אז די סוממע קאַפיטאַל אין וועלכע עס
 איז לאַנד איז פֿערגרעסערט געוואָרען אין 20 מאָל אין דעם לעצטען יאָהר-
 הונדערט אין די הויך פֿון פֿערדיענסט איז געוואָרען אין 2 מאָל קלענער.
 לאָמיר אויך אָנזעהען, אז די צאָהל אַרבייטער איז געוואָרען אין 3 מאָל
 גרעסער, שכירות באַקומען זיי מיט אהעלפֿט מעהר, אויף 50% מעהר. די
 גאַנצע סוממע אַרבעטסלוינ וועט זיך פֿערגרעסערן אין 4 1/2 מאָל און די גאַנצע
 סוממע קאַפיטאַליסטישע פֿלעגט פֿערגרעסערן אין 10 מאָל, פֿאַסט דער
 פּראָצענט, וואָס דער קאַפיטאַליסט פֿלעגט פֿריהער בעקומען איז געווען 20 און
 איצטער בעקומט ער מעהר ניט ווי 10 פֿראָצענט. דאָס איז ווייטער ציָער,
 יאָס מיר האָבען אליין אויסניקלערט, אבער זיי ווייזען מעהר אדער ווייניגער
 דעם ענטוויקלונגס גאַנג. ווען מיר וועלען זיך צוקוקען צו די סטאַטיסטיק, וואָס
 דער געלעהרטער באַוולוי בריינגט, וואָס מען קען זיי אפילו ניט אין גאַנצען
 טרוען, נאָר וועלכע ווייזען דאָך די ריזשינסטע פֿון די, וואָס טויגען פֿיר
 אַנטווער ציעל און שטעלען אים פֿאַר די לאַגע גיָער און איין צו העלען ליבט,
 ווי אין איין צו פינפטער, וועלען מיר דאָן בעקומען, אז אויף יעדען אַרבייטער
 איז אויסניקומען דורכשניט

אַרבעטסלוינ	(דער פּערזינסט צוזאַמען מיט די זייטיגע הוצאות)
אין 1860 יאהר: 369 רובל	354 רובל
1891 " " 515	577

די גאַנצע סוממע מעהרוערט איז בכּן געוואַכסען גיָער ווי די אַרבייטס-
 לוינ. אויב זיין דער ועלכער צייט וואָלט די גאַנצע סוממע קאַפיטאַל געוואַכסען
 פֿון 500 רובל אויף 1000 וואָלט די הויכקייט פֿון גאַנצען פֿערדיענסט אין
 ברייטען זיך געפֿאַלען פֿון 19% ביי 12%. דאָס בעווייזט, אז פֿון דעם פֿאַלען פֿון
 דעם פֿערדיענסט קען מען ניט דרינגען, אז עס פֿערשטאַרקט זיך ניט די
 עקספּליאַטאַציען.

דער קלאַסס קאַפיטאַליסטען האָט דער ריוח פֿאַלט און די ערד הכנסה
 און דיא אַרבייטסלוינ פֿערגרעסערט זיך פֿיהלט זיך גאר ניט ווי אַשטויף-קינד
 אין דער היינטיגער געוועלשאַפֿט. פֿערקערט, ער פּראָטעסטירט וויער מוסהוב
 אפילו נעגען דעם געדאַנקען איינצופֿיהרען איין זנדער געוועלשאַפֿט אָנשטאַט
 דעם איצטיגען. די געוועלשאַפֿטליכע אָרדנונג, וואָס איז איצטער דאָ, פֿאַסט
 גאַנץ ניט פֿאַר די בעדערפֿניסען פֿון די קאַפיטאַליסטען און זיי ווילען קיין
 אנדערען ניט האבען. דער געוועלשאַפֿטליכער אידעאַל פֿון אַנווערע פֿריידענ-
 קינדע פֿאַלטיקער און דענקער ווערט דעריבער נעבויט אויף די פּרינציפּלן

פֿון היינטיגען אָרדנונג. ער שטעלט מעהר ניט פֿאַר די אידעאל־זידונג פֿון דער היינטיגער געוועלשאַפֿט ר. ה. עס ווֿלט מעהר ניט אויס זיינע ליב־טיגע וויטען און מאַכט זיך ניט וויסענדיג פֿון די שאַטענדיגע. עס איז ניטאָ אַזאָ מענטש וואָס זאָל זיך פֿרייהען, זעהענדיג אַרומקײט אין נויט, אַונוויסענדיג און גראַב־קײט, קרויסען און קאַטאַסטראַפֿען. די אידעאלע ליבעראַלע געוועל-שאַפֿט איז אויף אַזאָ אַרפֿן די זעלבע היינטיגע געוועלשאַפֿט אָהן זיינע אָנגע-וואַכסענע, װילד פֿלייש, װעלכע מען ערקלערט אַלס קינדערקראַנקהייטען, װאָס דאַרפֿען אָפּגעשאַפֿען װערן דורך די „אַרנאַנישע ענטװיקלונג“. אונטער דעם װאָרט „אַרנאַנישע ענטװיקלונג“ פֿערשטעהען אַנווערע ליבעראַלען די היילונג פֿון די געוועלשאַפֿטליכע פֿעהלערען מיט פֿערשידענע באַסמקע רפואות; דערבײַ סטאַרעווען זײ זיך מיט אַלע כחות ניט אָנצוריהרען חס ושלום דעם פֿאַנאַמענט פֿון די עקזיסטירענדע געוועלשאַפֿט. װי מען הויבט נאָר אָן צו רײדען װעגען בעגרענצען די דעספּאַטישע רעג־ט פֿון דעם קאַפיטאַליסט בײַ איהם אין שטוב, ד. ה. אין זײַן װערקשטאַט, װאָו עס האָרעווען פֿיר איהם ארכיטעטער, אָדער װען מען רעכענט אײנצורײַהרען אײן װעלכע עס איז בעגרענצענדיג פֿון זײַן פּערדיענסט, דאַן טרײַעלט זיך אָפּ די „אַרנאַנישע ענטװיקלונג“ מיט שרעק. אריבערגעהן דעם גבול איז פֿערוועהרט מיט אײן אָפּטױ, װי אײן רעװאָלוציאָן אָדער װי אײן קאַנאַסיקאַציע פֿון אײגענטום.

די שטרעבונג צו פֿערייענען איז די שטאַרקסטע טרײַבענדע קראַפֿט אָבער אויך דער שטאַרקסטער צױס פֿיר די קאַפיטאַליסטישע געוועלשאַפֿט. און דער יוגענד האָט די שטרעבונג מיטגעבראַכ־ט דעם גרעסטען פּראָגרעס, אויף דער עלטער איז זי גיוואָרען די שטאַרקסטע שטערונג צום פּראָגרעס. מיט עקשנות ניט דער קאַפיטאַל זיך ניט אונטער אונטער אַזאָ פֿאַרערונג, װי אײן אַכטשעהדיגען ארכיטעטאָן, װאָס שטערט אים נאָר ניט אין זײַן פֿער-דיענסט, װאָס װאָלט בײַ דעם יעצטיגען צושטאַנד פֿון דו טעכניקע גיקענט דורכגעפֿיהרען װערען אָן אײן הױזק פֿיר די פּראָדוקטױוטימעט פֿון די פֿאַלקס-ארכיט. די קאַפיטאַליסטען האַבען אָבער מורא פֿאַר די לײדיגע צײט, װאָס דער ארכיטעט וועט בעקומען. דער ארכיטעט וואָלט קענען אױסנוצען די צײט אויף זיך צו בילדען, אויף צו ענטװיקלען און פֿערשטאַרקען זײַן אָרנאַניזאַציאָן, אויף בעסער אַכטונגעבען נאָך זײַן פֿאַליטישען און פּראָפֿעס-יאָנאַלען קאַמפּף.

וואס מעהר די קאַפיטאַליסטישע אופנים פֿון פּראָדוקציאָן װערען די הערשענדע, אַלץ מעהר קאַנסערוואַטױו װערען די קאַפיטאַליסטען. זײ הייבען אָן זיך מסתּפּק צו זײַן אין דעם פּראָגרעס, זײ שרעקען זיך שײן װײניגער פֿאַר די פֿינסטערע כחות, װאָס טרעטען ארויס געגען יעדער פּראָגרעסס און וואס שפּראַצען טײף פֿון די אינטערעסען פֿון די גרויסע ערד-בעזיצער, און זײ פֿעראײניגען זיך עפֿטער מיט די כחות. אָט דערפֿאַר האָט זיך דאָס אױ-געהויבען די פֿאַליטישע מאַכט פֿון די אַנאַרײער, וואס איז דאָך אַזאָ גרויסער-היפּוך פֿון זײער עקאָנאָמישער שװאַכײט. אָט דערפֿאַר איז דאָס אױ אָפּגע-שװאַכ־ט געװאָרען דער קאַפיטאַליסטישער אידעאָליזמוס, דער ליבעראַליזמוס. די קלאַססען-אינטערעסען פֿון דער בורזשואַזיע שאַפֿען פּונקט אַזאָ פֿאַרשטע-לונג װעגען דער געוועלשאַפֿט, װאָס שטימט אויך אױז ניט מיט איהר פּראָג-דעס און מיט איהר בליהונג, װי דער אירעאל פֿון דו פֿעאָדאַלען.

3) דער סאציאליסטישער אידעאל.

דער קלאססען-אינטערעס פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט איז נאָר איין אַנדער-
דער, ווײַן אידעאל ווערט ניט גיבויט אויף דעם רעזולטאַט פֿון פּריוואַט-
אייגענטום אויף די פּראָדוקצאַנסמיטלען, ניט אויף דעם עקאָנאָמישען באַדען
פֿון דער ווירטשאַפֿט צוליעב פֿערדיענסט. ער אַלס אַקלאַסס פֿון פּראָלעטאַר-
יער, ניט נאָר וואָס ער האָט ניט קיין גרונד צו פֿעהרמען די פּריוואַטאייגענטום
אויף די פּראָדוקצאַנסמיטלען, ער איז אין שטאַרקסטען גראַד פֿעראינטערעסירט
צו פֿערניכטען דעם סאָרט אייגענטום. די בעלי-הבתים אויף די פּראָדוקצאַנס-
מיטלען, ווי אײַך האָב שוין אָנגעוווּען, הערשען אויך אין דער זעלבער צײַט
איבער די נױעלשאַפֿט. דער פּראָלעטאַריער, וואס מוז ארבייטען מיט פֿרעמדע
מאַשינען און אינסטרומענטען, איז פֿערשפּט אויף איין קנעכטשאַפֿט אין דער
פּראָדוקצאַן, מען זאָל איבער איהם געוועלטיגען אין דער געוועלשאַפֿט. אויב
ווי די פּראָדוקצאַנסגעצײג ווערען צונויפֿגעקליבען אין ניט פֿיל אונטערנעממען,
פֿערלירט ער אַלץ מעהר די האַפֿנונג זיך צובעפֿרייען פֿון די קנעכטשאַפֿט
אין דער יעצטיגער געוועלשאַפֿט נופּא בײַ איהר רעכטליכען אָרדנונג, אויף דעם
באַדען פֿון פּריוואַטאייגענטום אויף די פּראָדוקצאַנסגעצײג. און דעריבער
שטופּט דער קלאַסען-אינטערעס דעם פּראָלעטאַריער זיך שטעלען פֿיר איין
אידעאל איינצופֿיהרען די אייגענטום פֿון דער גאַנצער געוועלשאַפֿט אויף די
פּראָדוקצאַנסמיטלען.

די זעלבע שניאה וואס ער טראַגט צום פּריוואַטאייגענטום אויף די
פּראָדוקצאַנסמיטלען דאַרף ער אויך האָבען צו די ווירטשאַפֿט צוליעב רײַח,
וואָס מוז ארויסקומען נױשווענדיג בײַ די היינטיגע עקאָנאָמישע תנאים פֿון דער
פּריוואַטאייגענטום. רײַח—דאָס איז די בעווענדע קראַפֿט פֿון היינטיגע פּראָ-
דוקצאַן; וואָס מעהר רײַח—דאָס איז די לעבעמאָיפֿונגע פֿון דעם קאָפיטאַל-
ליסט. דאָס דערוועקט אין איהם דעם שטרעבונג פֿערקלענערן די שכיירות,
פֿערליינערן דעם ארבייטסטאַג, עקספּלאַטירען פֿרויען און קינדער, ארויס-
וואַרפֿען אויפֿ'ן גאַס, מאַסען ארבייטער און פֿערבייטען ווי מיט מאַשינען
א. ז. וו.; מיט איין וואָרט, בײַ זיי ווערט געבאַרען דער ווילען אָנצוגעהמען די
אַלע מיטלען, וואס פֿיהרען צו די פֿעראַרעמונג פֿון די ארבייטער. דער שטרעבונג
צום רײַח דאָס איז די שטרעבונג צום ערנדרײַגען מיט מעהר כּח עקספּלאַטירען
און פּערשקלאַפֿען די ארבייטער. פֿון די פּריוואַטאייגענטום אויף די פּראָדוק-
צאַנסגעצײג קומט אויך ארויס די אונאַרדנונג אין דער פּראָדוקצאַן, וואָס
ווערט געפֿירט אָן איין בלאַז: צוליעב די שטרעבונג צו פֿערדיענסט ווערען פֿון
איין זײַט אָנגעקליבען אַלץ גרעסערע קאָפיטאַלען, וועלכע ווילען ווי עס איז
פּראָדוקטיוו אויסגענוצט ווערען; פֿון אנדערען זײַט וואַסען די רעשטען פּראָ-
דוקטען איבער דעם געברויך פֿון ארבייטערקלאַסס. די פֿעראייניגטע ווירקונג
פֿון די אַלע פּאַקטאַרען בריינגט צו קרויסען, וואס חוץ זיך איבער מיט איין
נאַטירליכע נױשווענדיגקײַט, צו קרויסען וועלכע חוץ די צרות פֿין פּערשקלאַ-
פֿונג און עקספּלאַטאַצאַן, וואָס מאַכען עהנליך דעם שיקאַל פֿון היינטיגען
ארבייטער צו דעם שיקאַל פֿון די קנעכט און די פּאַנצײניקעס פֿון די אַמאָר-
לינע צײַטען, גיבען ווי נאָך צו נייע צרות פֿון שטענדיגע אונזכּערהײַט אין
זײַער עקזיסטענץ, שטענדיגע שרעקענים פֿאַר ארבייטסלאָזיקײַט און פּשוט
פֿאַר דונגערהײַט. אַלזאָ, פֿון דעם קלאַסען-אינטערעס פֿון דעם פּראָלעטאַר-
יאַט וואַסס ניט נאָר ארויס דער אידעאל פֿון געוועלשאַפֿטליכע אייגענטום אויף

די פראדוקצאָנסגעבייג, נור מיט דעם איז אויך פֿעראַנדען דאָס רעגולירן די פראָדוקצאָן דורך די געוועלשאַפֿט און נור ער שטרעבט צו מאַכען די געזעל-שאַפֿטליכע בערערעניסען פֿאַר אַטרייבענדע קראַפֿט פֿון דער פראָדוקצאָן אָנשטאַט ריוח.

דיעזער געוועלשאַפֿטליכער אידעאַל איז ניט קיין צופֿעליגער אויסקלער פֿון איין פֿאַנטאָזיאָר. ער בעשאַפֿט ויך נויטווענדיג אומעטום וואו דער פראַ-לעטאַריאַט דערגייט צום פֿערשטאנד פֿון זיין קלאַססען-לאַגע און הייבט אָן זעלבסט צו דענקען. נאָך פֿריהער ענטשטעהט ער ביי די דענקער, וואָס ערלערנען די קלאַססען-לאַגע פֿון דעם פראַלעטאַריאַט און זיינע אינטערעסען ווערען זייערע אייגענע אינטערעסען. די פֿאַרב, וואָס דער אידעאַל נעהט אָן אין פֿערשידענע לענדער אָדער אפילו אין פֿערשידענע מחות האָט טויענדער שינוים אין די קלייניקייטען, אבער דער אַלגעמיינער טיפּ בלייבט דערזעלב-גער שוין דעם נאַנצען יאָהרהונדערט. דאָס איז אַסמין און ער קומט ארויס פֿון די טיעפֿסטע בעדערפֿניסען פֿון איין גרויסען קלאַסס און ניט פֿון דעם קאַפּרוי אדער פֿון די פֿאַנטאַזיע פֿון עטליכע איינצעלנע פֿערוואַנען. דעריבער איז דער געוועלשאַפֿטליכער אידעאַל ניט פראַקט איין אומאפֿיע, נאָר ער איז שוין איצטער אַיין רעזולע געוועלשאַפֿטליכע קראַפֿט, וואָס זיין ווערדע וואַכט אויף אַזוי פֿיעל, אויף וויפֿעל עס וואַכט די ווערדע פֿון דעם פראַלעטאַריאַט, וואָס האָט איהם בעשאַפֿען. און די קראַפֿט פֿון דעם פראַלעטאַריאַט וואַכט נאָ-אַנאָנד ניט קוקענדיג אויף דעם, וואָס זיין טייל אין דעם נאַציאָנאַלען פראָדוקט פֿאַלט. זיין עקאָנאָמישער כּח בעשטייט ניט אין זיין רייכטום, נור אין זיין צאָל, אין זיין אָרגאַניזאַצאָן, אין זיין אינטעליגענץ, אין זיין עקאָנאָמישער נויטקייט. זיך כּח בעשטייט ענדליך ניט אין אַ קלענערע מאָס אויך אין דעם פֿאַקט, וואָס זיינע קלאַססען-אינטערעסען גייען צוזאַמען מיט די אינטערעסען פֿון דעם נאַנצען פראַגראַעס פֿון דער געוועלשאַפֿט, ווי מיר וועלן דאָס נאָך שפּעטער בעווייזען, און אַלץ צו וואָס עס שטרעבט דער פראַלעטאַריאַט און זיין רייכטום פֿערשטאַנענעם קלאַססען-אינטערעס און אויך נוצליך פֿון געוועלשאַפֿטליכען שטאַנדפּונקט. דער ענדליכער נצחון פֿון דעם פראַלעטאַריאַט אין דער געוועלשאַפֿט איז דעריבער פֿערויפֿערט און ווי זייט דער נצחון זאָל ניט זיין, וועגען דעם קען מען מער ניט בויען נאָר אַלגעמיינע סברות, — אָבער זיין געוועלשאַפֿטליכער אידעאַל האָט שוין זייער אַיין מעכטיגע ווירקונג אויף די געוועלשאַפֿטליכע ענטוויקלונג.

דאָס איז דער איינציגער געוועלשאַפֿטליכער אידעאַל, וואָס מען קען ויך נאָך פֿאַרשטעלען צוגלייך מיט דעם פֿעאדראַלען און ליבעראַל-קאַפיטאַליסטישען אידעאַלען. די בעסטע ראיה, און קיין אַנדער אידעאַל חוץ די צוויי אויבען דערמאָנטע, זיינען ניט ענטשטאַנען. ער איז אויך דער איינציגער וואָס איז מעג-ליך אָדן דעם קאַפיטאַליסטישען: ער גיט די איינציגע מעגליכקייט ווייטער ויך צו ענטוויקלען דער געוועלשאַפֿט. דאָרט, וואו די קאַפיטאַליסטישע סיסטעם ווערט קאָנסערוואַטיוו און שטערט דעם ווייטערדיגען געוועלשאַפֿטליכען ענט-וויקלונג. ער ווייזט אָן אויף די פראָדוקצאָנס אפנים, וואָס מוזען ווערען אומעטום, וואו די צונויפֿגעזאַמעלטע קאַפיטאַלען שאַפֿען פֿרויאַט מאַנאָפּאָלען וואָס זייער איבערנאַנג צו דער געוועלשאַפֿטליכער פֿערוואַלטונג איז אונפֿערמיר-ליך, אויב די נאַנצע געוועלשאַפֿט וויל גיט ווערען איין פּולקעלע און די הענד פֿון אייניגע גרופען קאַפיטאַליסטען, וואָס קענען איהר אומעטום וואַרפֿען. פֿון צווייטען זייט רעכענט זיך דער סאָציאַליסטישער אידעאַל אויף איין פּונקט: דער געוועלשאַפֿט און איז פֿון איהר דער המשך. עס איז אומעג-

ל'ך פֿון דער פעאדאלער צייט גלייך אריבערצוגיין צו דעם סאָציאליזמוס . דעריבער בנוגע צום פעאדאליזמוס האַלטען די סאָציאליסטישע פּאַרטייען שטענדיג דיג אינטער די ליבעראַלע קאפיטאליסטישע פּאַרטייען אומעטום, וואו די לעצטע בריינגען דעם געזעלשאַפֿטליכען פּראָגרעסס .

דער סאָציאליסטישער אידעאל, אזוי ווי אויך דער קלאַסען-קאַמפּף פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט אין אַנהויב פֿון די סאָציאליסטישע און פּראָלעטאַרישע ביי-וועגונג, אַלאַנגע צייט פֿאַר דעם, ווי די עררייכונג פֿון דעם אידעאל דערגייט ביז איין ממשות'דיגע נאהנטקייט, ווערט ער שוין איין מעכטיגע בעוועגענדע קראַפֿט אין יעדער געזעלשאַפֿטליכען פּראָגרעסס . פֿון אַנהויב אָן ווירקט ער שוין שטאַרק קער, ווי דער ליבעראַליזמוס, ווייל ער ווערט ניט פּערשמעלט מיט חשבונות וועגען ריות און ווייל זיין ציעל איז איין ווייטערע; זיין געזעלשאַפֿטליכער קוק איז דעריבער איין ברייטערער .

ביי הויטגיגען טאָג זיינען מיר עוין צוועק אזוי ווייט, אז דער סאָציאליז-מוס און דער פּראָלעטאַרישער קלאַסען-קאַמפּף זיינען ניט נאָר געוואָרען די מעכטיגסטע ווירקענדע כחות אין דעם געזעלשאַפֿטליכען פּראָגרעסס, נאָר אויך די איינציגע בעוואוסטזיניגע כחות . דער וואַהלקאַמפּף, וואָס קומט יעצט פֿאַר!) בעווייזט קלאַר, אז די הערשענדע קלאַסען, ווי פֿיינרליך זיי זאָלען ניט זיין צווישן זיך, זיינען אָבער יד אחת אין איין זאך: אין זייער פֿערעקלונג צו וועלכע עס איז ווייטערדיגען ווייטגיגען ענטוויקלונג פֿון דער געזעלשאַפֿט און דעריבער זיינען זיי אלע איינס אויף ארויסצוטרעמען גענען דער סאָציאל-דעמאָקראַטי-יע גענען די איינציגע פּאַרטיי, וואָס טראַגט איין גרויסען אידעאל פֿון דער געזעל-שאַפֿטליכער ענטוויקלונג און וואָס קעמפּפט פֿאַר איהם .

אָבער אויב די סאָציאל-דעמאָקראַטיע איז געוואָרען די איינציגע פּאַרטיי, וואָס קעמפּפט נאָך פֿיר דעם פֿאָרשטריט פֿון דער געזעלשאַפֿט, דאַרף זי אויך אין דער זעלבער צייט ווערען די פּאַרטיי פֿון די אלע, וואָס שטרעבען צו דער ווייטערדיגער ענטוויקלונג פֿון דער געזעלשאַפֿט . מיר האָבען געזעהן אין צווייטען קאפיטעל, ווי אזוי זיינע קלאַסען-אינטערעסען צווינגען דעם פּראָלעטאַריאַט. ווערען איין קעמפּפֿער גענען יעדע עקספּלאַטאַציאָן און אונטערדריקונג; ווי אזוי ער בעגעגענט זיך אויף דעם באָרען מיט אלע אָרענטליכע, לאַגיש-דענקענדע קעמפּפֿער גענען עקספּלאַטאַציאָן און שפּלות, מיט די קעמפּפֿער, וואָס שטאַמען פֿון אַנדערע קלאַסען. בכּן, זעהן מיר איצטער, אז די פּראָלעטאַרישע קלאַסען-אינטערעסען מאַכען פֿון דעם פּראָלעטאַריאַט רעם ענטשלאַסענעסען און ביי הויטגיגען טאָג כמעט דעם איינציגסטען קעמפּפֿער פֿאַר דעם פֿאָרשטריט פֿון דער געזעלשאַפֿט . יעדער, וועמען עס איז טייער דער פּראָגרעסס, ווען ער שטאַמט אפּילו פֿון איין אַנדער קלאַסס, שטרעבט צוצושטעהן צו דער פּאַרטיי פֿון דעם קעמפּפֿענדען פּראָלעטאַריאַט, צו דער סאָציאל-דעמאָקראַטיע, ווען ער האָט נור די נויטיגע דרייטט אין קלאַרקייט . דער עקאָנאָמישער טיעף-דורכדרינגענדער פֿערשטאַנד, וואָס בעקומט זיך אָדער דורך וויסענשאַפֿטליכע-אינטערווינגען אָדער דורך די פּראַקטישע ערפֿאַרונג, קען ניט ווייניגער, ווי דער דעמאָקראַטישער ראַדיקאליזמוס און ווי דער שטרעבען נאָך מענשען-ליעבע

(1) דאס איז געווען אין 1903 יאהר, דער קאמפּף, ווי עס איז בעוואוסט האט זיך גענדיגט מיט איין געלעגענדען נצחון פון די סאציאלידעמאקראטיען, וועלכע האבען בעקומען העכער פון 3 מיליאן שטימען און האבען פערגרעסערט די צאהל פון זייערע דעפוטאטען פון 58 ביז 81 .

בריינגען די ברושואוע עלעמענטען צום סאָציאליזמוס. אין אפולע פֿאלען
ווירקען די אלע אומשטענדען צוזאמען. אין דער אָנפֿאַנג פֿון דער ענטוויק-
לונג פֿון דער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע האָבען די לעצטע ביידע בחות בע-
דארפט שפיעלען די הויפט ראָליע. די הייסע אריינעטהאָענקייט אין די
פֿאַליטיקע און נאָך געווען שטארק ביי דער ברושואויע צו יענע צייט;
פֿון צווייטען זייט, זיינען די ארבייטער געווען דאן אסך הילפֿסלאָזיגער
זייער אַרימקייט אין געווען מעהר פֿון אויבען אויף, ווי איצטער. פֿער-
קעהרט די לעצטע צייט דארף די ערשטע סבה זיין וויצמיגער פֿיר די
ברושואויע עלעמענטען, וואָס געהען אריבער צו דער סאָציאַל-דעמאָקראַטיע,
אפולע זאָען האָבען געפֿענט די אויגען אפֿולע אוינע מענשען, וואָס
האָבען זיך פֿריהער ניט אינטערעסירט מיט דעם פֿראַלעמאָרישען קלאַססען-
קאמפֿף, און ווייזען זיי, אז היינט איז מעהר ניט דער פֿראַלעמאָריאַט
און זיין פֿארטיי די פֿאַרשטעהער פֿון די אינטערעסען פֿון דער געוועל-
שאַפֿטליכער ענטוויקלונג. אין דאָס זיינען די לעבענס אינטערעסען פֿון
דעם כלל, ווייל נור אין ענטוויקלונג איז דער לעבען, זיין אָפֿשטעלונג
אין דער טויט. די סבות פֿון דעם זיינען געווען דאָס, וואָס אלעמען
האָט דורכגערוינגען דער געדאַנק פֿון דער שערליכקייט און אונפֿריהונקייט
פֿון דער קאַפיטאַליסטישער אָרדנונג; נאָכהער דער קרוינס פֿון די אַציניער
יאָהרען, די ענטוויקלונג פֿון קארטעלען און טראַססען, די משוגעת מיט
די אָפֿפֿאַהלונגען און ווייטער דער קרוינס.

אלאָ, אויב אייניגע אונזערע גענער וואָגען, אז די קלאַססען-
אינטערעסען און די כלל אינטערעסען ווידערשפרעכען איינע די אנדערע,
איז דאָס ביי היינטיגע צייט מעהר ניט געוואָנט וועגען די ברושואויע
פֿארטייען און קלאַססען. דאָס איז אָבער ניט ריכטיג בנוגע צום פֿראַלעמאָ-
יאַט און צו דער סאָציאַל דעמאָקראַטיע.

אייניגע אונזערע גענער, פֿון צווייטען זייט, ווילען זעהן אין
ווידערשפרוך, אין דעם, וואָס די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע, זייענדיג די
פֿארטיי פֿון דעם פֿראַלעמאָרישען קלאַססען-קאמפֿף, ענטהאַלט פֿונדעס-
זענען אין איהרע רייהען אייניגע ברושואויע מיטגליעדער. דאָס בעווייזט
מעהר ניט, אז די הערן האָבען אפילו קיין בעגרייפֿע ניט וועגען די
בעזונדערהייטען פֿון דעם פֿראַלעמאָרישען קלאַססען אינטערעסען, פֿון דעם
ווירקונג פֿון דער וויסענשאַפֿטליכער ערקענטניס, פֿון סאָציאַלע געפֿיהלען
פֿון דעם דעמאָקראַטישען פֿאָלגלייזען דענקען. זיי פֿערגעסען, אז מען קען
אָפֿלייקענען די סאָלידאָריטעט פֿון די קלאַססען און אין דערזעלבער צייט
ערקענען די סאָלידאָריטעט צווישען די מענשען. גרויסע געוועלשאַפֿטליכע
אומגליקען, וואָס רייבען אָב אויף אווילע די קלאַססען פֿערשידענעווייטען,
ווי למשל עפירדעמען, צווינגען אפילו דעם האַרסטען ברושואו צו ערקענען
די סאָלידאָריטעט צווישען די מענשען, דעם אָנבעהאַנג צווישען דעם וואַויל-
שטאַנד פֿון איין פֿערוואָן מיט די איבעריגע. אָבער אין דעם געוויינליכען
לעבען ווערט די סאָלידאָריטעט פֿערשטיקט דורך דעם בעוואוסזיין פֿון
קלאַססען-געענוואָן דורך די שטרעבונג צו עקספּלואַטירען מענשען. נור
דער פֿראַלעמאָריאַט בעשאַפֿט דער ערשטער דעם אידעאַל, וועלכער וויל
איבערלאָזען נור איין גרויסען קוואַל פֿון הכנסה, די פֿראַצע; וועלכער
זייט דעם רויח און די רענטע. ער מאַכט איינע צייט אסך צו

די קלאססען און צו דעם קאָנטראַסט צווישען זיי, און אַנשטאָט דעם
 קלאַססען-קאַמפּף ערקלערט ער אַהדות אין דער מענשהייט.
 דאָס איז דער ענדציעל פֿון דעם קלאַססען-קאַמפּף, וועלכען עס
 פֿיהרט די סאָציאַל-דעמאָקראַטיע. אַלס איין פֿאַרשטעהערין פֿון דעם
 פּראָדעטאַריאַט'ס קלאַססען אינטערעסען, ווערט זי במילא דיא פֿאַרשטעהערין
 פֿון די העכסטע און אַלגעמיינע אינטערעסען פֿון דער מענשהייט.

